

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Abril-Maig-Juny, n. 2 - Any Jubilar de 2000

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Abril-Maig-Juny, n. 2 - Any Jubilar de 2000
 Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.
 Dipòsit Legal: MH-283/1992

Fotografia portada: Imatge de la Mare de Déu del Toro, patrona de Menorca

SUMARI

SR. BISBE, ADMINISTRADOR APOSTÒLIC	91
--	----

Homilies

- Homilia Missa Crismal
- Homilia Vigília de Pasqua

Cartes pastorals

- Carta de Pasqua
- L'Esperit, ferment de joventut i d'unitat del món
- Corpus Christi, "Dia de Caritat"
- Solemnitat de Sant Pere i Sant Pau. Dia del Papa

Activitats Sr. Bisbe, Administrador Apostòlic

- abril
- maig
- juny

EL SANT PARE I LA SANTA SEU	109
-----------------------------------	-----

Documents

- Un presbiterio unido es un gran testimonio y multiplica la eficacia del ministerio.
- Carta a los sacerdotes con ocasión del Jueves Santo de 2000.
- "He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra". Homilía en Nazaret. Viaje a Tierra Santa.
- El confesor es maestro y padre

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA	129
---------------------------------------	-----

Documents

- La Iglesia ora por Pedro. Mensaje del Comité Ejecutivo de la Conferencia Episcopal Española en el 80 cumpleaños de S.S. Juan Pablo II

SECRETARIA GENERAL 133

Confirmacions

In pace Christi

VICARIA GENERAL 135

Cartes

- Preveres. Quaresma, Setmana Santa i Pasqua.
- Preveres, maig del 2000. Recés de pregària, trobades i formació permanent.
- Formació Permanent Preveres. Mitjans de Comunicació Social
- Als Preveres de la Diòcesi. Festa de Jesucrist, Gran Sacerdot.
- Als Rectors i Preveres de la Diòcesi. Festa de Sant Pere i Sant Pau.
- Carta als delegats diocesans

JUBILEU 2000 – CELEBRACIONS JUBILARS 145

Crònica del Jubileu

- Jubileu dels Adolescents, 15 d'abril
- Jubileu dels Preveres. Missa Crismal, 19 d'abril
- Jubileu de la Comunicació i la Cultura, 29 d'abril
- Festa jubilar de la Mare de Déu del Toro, 6-8 de maig
- Jubileu dels Malalts, 28 de maig
- Jubileu de Caritas, 25 de juny

ORGANISMES DIOCESANS 149

Col·legi de Consultors

- Full Informatiu, reunió extraordinària de 15 d'abril
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 5 de maig
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 2 de juny
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 17 de juny

Consell del Presbiteri

- Full Informatiu, reunió ordinària de 31 de maig

Consell Pastoral Diocesà

- Acta de la reunió ordinària de 25 de març

CRÒNICA DIOCESANA 163

ABRIL

MAIG

JUNY

AGENDA 171

JULIOL

AGOST

SETEMBRE

JUBILEU 2000 – CELEBRACIONS JUBILARS A L'EGLÉSIA LOCAL

Documents

- Jubileu dels Preveres, Missa Cristiana 19 d'abril, eucaristia al jubileu de la Comunicació i la Cultura 29 d'abril a les 19h
- Jubileu dels Preveres, Missa de l'Eucaristia 28 de maig a les 19h
- Jubileu de la Comunicació i la Cultura 29 d'abril a les 19h
- Jubileu de la Missa de l'Eucaristia 28 de maig a les 19h
- Jubileu de la Missa de l'Eucaristia 28 de maig a les 19h
- Jubileu de la Missa de l'Eucaristia 28 de maig a les 19h

ORGANISMES DIOCESANS I YANDES LITÚRGICIS I ALTERNATIVES

Documents

- Full Informatiu, reunió ordinària de 17 de juny
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 2 de maig a les 19h
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 2 de juny a les 19h

HOMILIES

HOMILIA EN LA MISSA CRISMAL 19 D'ABRIL DEL 2000

Germans capellans i germans tots,

Estam vivint una celebració certament molt especial. Estam celebrant la missa crismal, tan important en la vida de l'Església diocesana i l'estam celebrant en plena Setmana Santa, en l'Any Jubilar. A més, celebrem avui el dia jubilar dels nostres capellans, perquè aquesta celebració, aquesta missa, té una forta càrrega en relació al ministeri sacerdotal. La mateixa litúrgia, la mateixa celebració, té suggeriments preciosos de cara a aquest ministeri, de cara a tots vosaltres, capellans del Senyor.

Hem escoltat, a la primera lectura, com el text d'Isaïes, feia referència a l'Esperit que l'ha ungit, que l'envia a consolar, a donar bona notícia, a curar. Paraules que assumirà Jesús, a Natzaret, tal com l'evangeli ens acaba també de recordar.

L'oració que resarem en la benedicció del sant Oli dels Malalts farà referència a Déu que consola l'oli i farà referència a Jesús que passà curant els malalts. Tot això, jo crec que a vosaltres capellans no sols us ha d'animar a valorar la importància del sagrament de la Unció, la medicina que és per al cos i per a l'ànima, tot el significat de consol que té, sinó que també, a més, ens deu fer pensar en les actituds que hem de tenir en el nostre ministeri davant l'home d'avui malalt, necessitat, que sofreix, tantes malalties, de tantes maneres, tantes necessitats.

Ser capellans promptes en estar pendants de les malalties del cos. Crec que és molt important, sobretot per als qui tenim parròquies, que cuidem molt de

visitar els nostres malalts quan són a ca seva o quan són a l'hospital. La importància de cara als malalts del cos de portar-los la nostra companyia el nostre consol, la nostra paraula com a capellans. També la nostra actitud de ser servents de cara als malalts de l'ànima. Estiguem disponibles en el sagrament de la penitència per donar la medecina del perdó de Jesucrist en el sagrament, estar disponibles sempre a dir una paraula d'encoratjament, de misericòrdia, de comprensió a tanta gent que avui es troba malalta en l'ànima, deprimida, en soledat. Ser, en definitiva, nosaltres els capellans, persones que assumim les entranyes de misericòrdia de Jesús. Que siguem un poc com eixe exemple que ell va dir del Bon Samarità. Capellans, bons samaritans, disposats sempre a parar-se, a detenir el camí amb el germà que està tot sol, malalt o desconsolat. Ser capellans de la caritat, ser capellans de la paraula oportuna. Ser capellans que embenen els cors ferits, ser capellans que posen voluntat per a curar les ferides, per a consolar, per donar companyia, per donar alè, com el Senyor va fer sempre davant qualsevol necessitat.

Que bonica també la pregària de benedicció de l'Oli dels Catecúmens. En la pregària es diu i es demana al Senyor que aquells que siguin unguits per ell no sols que avancin en el coneixement de l'evangeli sinó sobretot que avancin en ser fills de Déu i viure com a tals i com a membres de l'Església. A mi tot això em fa pensar en la nostra catequesi, en els nostres catecúmens, en els nostres processos d'iniciació cristiana, en els nostres sagraments d'iniciació. A mi em fa pensar i recordar també aquesta gent boníssima que tenim en les nostres parròquies, els nostres catequistes, aquesta gent que dóna temps, que s'esforça tant per a preparar els nens, els fillets i les filletes de primera comunió, per a preparar aquests que han de rebre el sagrament de la Confirmació, els catequistes de les nostres comunitats, gent tant sacrificada tantes vegades i que necessita tant, tantíssim el nostre recolzament, el nostre acompanyament, el nostre alè. Vull també en aquest moment fer present, davant del Senyor, l'esforç i el treball de tots vosaltres, germans capellans, que a les vostres parròquies treballau i patiu tant en els processos d'iniciació cristiana, en les catequesis d'iniciació tant amb la gent menuda com amb la gent més gran. Però precisament perquè avui treballau tant i teniu tan bons col·laboradors, donats els temps en què estam, vos dic que no us desanimeu, que no us canseu, que visqueu amb l'ànim ben alerta i ben ple. Que avui és mes necessari que mai que nosaltres els capellans siguem educadors, siguem catequistes incansables, siguem predicadors de la paraula de Déu: no ens cansem de portar la paraula, d'educar, de tenir paciència, de sembrar la fe. Potser en altres èpoques les criatures menudes venien a la parròquia alimentats ja amb l'ensenyança en el si de

la família, o del col·legi o de l'ambient dels nostres pobles que eren molt creients. Avui en dia aquestes criatures vénen pràcticament sense saber res. Per això més que mai convé animar i recolzar els catequistes. Per això més que mai convé animar-vos a vosaltres, germans capellans, preveres de les nostres parròquies a no cansar-vos, a saber que avui més que mai és necessària la tasca de l'educació en la fe, de tenir processos catecumenals, de fer unes catequesis fortes, vives, atractives per als més menuts i per als més grans, perquè avui és més necessari que mai treballar en sembrar la paraula i en educar la fe.

I finalment consagrarem el Crisma. Consagrarem el Crisma i jo us animo no sols a recordar a tots aquells que durant aquest any seran unguits amb ell en el sagrament del Baptisme i en el sagrament de la Confirmació sinó a pensar en tots nosaltres, els preveres, els capellans, els qui vam rebre un dia per la unció del Crisma el sagrament de l'Orde sacerdotal. Jo voldria transmetre-us aquestes paraules tan boniques, que ha escrit el nostre sant Pare el papa Joan Pau II, des del Cenacle, a Jerusalem, fa uns dies en la carta que ha dirigit a nosaltres capellans en ocasió del Dijous Sant. Quan parla que ell vol veure, pensant en la unció del Crisma, a Crist present, a Crist imatge viva en cadascun de nosaltres els unguits, els marcats pel sagrament de l'Orde. Que penseu, germans, que estam cridats cadascun dels capellans, cadascun dels signats en el sagrament de l'Orde ministerial a ser persones que encarnam a Jesucrist, bon pastor, mestre i gran sacerdot. Que cadascú de nosaltres estam cridats a fer-lo present en la nostra vida, a viure com ell, com el bon pastor, a ser com ell el qui intercedeix sempre davant el Pare per tota la humanitat, a ser com ell mestres i doctors de la Paraula, mestres de l'evangeli, mestres de la veritat que d'ella procedeix. Vos anim, germans capellans, a valorar moltíssim aquest tresor que pel sagrament hem rebut. Bé sabem, com deia sant Pau, que som portadors d'un tresor, amb gerros de fang que és la nostra humanitat. Però quin gran el misteri hem rebut, que gran és la gràcia que ell ens ha donat. No ens desanimem, no ens cansem. Jo sé que, en el nostre ministeri, quan avui es tan difícil ser bon capellà, de vegades ens desanimam, jo mateix em sent espantat en el meu ministeri. Recordem la paraula de Jesús: "Amb mi ho podeu tot." Amb mi, units a mi, donareu fruit, estareu oberts, portareu abundosa realitat a tots els que heu de servir. La unió amb Jesucrist, com us deia abans en el recés, és allò més fonamental en la nostra vida com a capellans. La unió amb ell. La unió sobretot a ell que està al nostre costat en el sagrament de l'Eucaristia.

Germans capellans, estigueu ben segurs en el vostre ministeri en Ell. Sigueu ben feliços amb la gràcia que heu rebut. Viviu el vostre ministeri

orgullosos de la vostra dignitat, orgullosos de la vostra identitat, feliços que ell vos hagi cridat, vos hagi elegit, vos hagi consagrat i vos hagi enviat a ser els seus testimonis, els qui el feis present en les comunitats parroquials i en qualsevol comunitat de la nostra Església de Menorca. Sigueu feliços, agraiïts, contents, perquè ell vos ha cridat, vos ha donat el seu do, la seva gràcia i vos ha plantat per donar fruit en les vostres comunitats.

I des d'aquí voldria animar tots els presents, a tots els bons cristians de Menorca que sou aquí aquest capvespre. Jo voldria, sobretot, que amb la vostra presència vos uníssiu en aquesta acció de gràcies de nosaltres, capellans. Que doneu gràcies al Senyor junt amb nosaltres pel do del sacerdoci a la nostra Església. Però demanaria qualche cosa més de vosaltres, que, a més d'unir-vos a la nostra acció de gràcies, vosaltres mateixos doneu gràcies al Senyor pels vostres rectors, pels vostres capellans de les vostres parròquies, de les vostres comunitats. I que també reseu al Senyor. I demaneu al Senyor cada dia més en les vostres parròquies de Menorca que els capellans siguin més bons. Avui ser ministre del Senyor en aquest món secularitzat de vegades és ben difícil. Que bonic seria que cada dia cresqués l'amor als ministres de Jesús, als servidors de la comunitat, els nostres capellans, que cresqués l'amor i l'estima a ells en les nostres parròquies i en les nostres comunitats. Cristians que m'escoltau, cristians de Menorca, feis tot el possible entre vosaltres per estimar-los, per cuidar-los, perquè se sentin acollits a les parròquies, perquè se sentin valorats. Els capellans han hagut de renunciar a moltes coses per amor. Han hagut de deixar, per vosaltres i per Jesucrist, moltes coses i moltes vegades veim que els mateixos cristians no valoren el capellà, no aprecien la seva entrega, veuen en ell un funcionari al que poden exigir un horari, uns sagraments com si fossin coses. Veuen en el capellà més que un servent i, una imatge de Jesucrist, un funcionari de l'Església. Esborrau aquesta imatge, mirau-lo com imatge de Crist, mirau-lo com aquell que vos serveix però des de l'amor i apreciau, estimau moltíssim els vostres rectors, els vostres capellans, cuidau-los, preocupau-vos de la seva salut, preocupau-vos de la seva economia. Jo he passat moltes vegades per parròquies i la gent no li interessava gens de com estava el capellà, si estava constipat, si tenia diners, si podia menjar, si estava tot sol, si tenia alguna necessitat en el cos o en l'ànima. A això no hi ha dret. Moltes vegades veim gent cristiana que miren el capellà com si fos un treballador d'una empresa. No senyor, un capellà representa enmig de la comunitat del poble de Déu a Crist Cap, a Crist bon Pastor i si està rentant els peus als cristians és, com Jesús, per amor, per pur amor. Per tant m'encantaria que avui aquestes pobres paraules meves servissin perquè els cris-

tians de Menorca, cada dia, no sols donàssiu més gràcies perquè els sacerdots és un do, un regal de Déu, de Crist, de l'Esperit, al poble de Déu sinó perquè després, a nivell de coses concretes, de detalls concrets, estimàssiu, valorareu, cuidàssiu, mimàssiu els vostres capellans. Jo voldria arribar a transmetre a través de vosaltres aquest missatge a totes les parròquies i a totes les comunitats diocesanes. Estimau els vostres capellans, valorau els vostres capellans, donau calor als vostres capellans avui més que mai que vivim en un món que no valora i que no entén res del que és el ministeri sacerdotal. Avui en què tanta gent es fica en un ofici per negoci i per fer diners, el capellà és el qui ho ha deixat tot, per pur amor al Senyor, per pur amor a l'Església, per pur amor als seus cristians. Pagau així amb aquesta moneda, amb la de l'amor, amb la de la veneració, amb la del calor...

També vos anim, germans capellans que som aquí i als qui no hi són i als cristians que som aquí, ja que és l'essència més fonda de la nostra pregària, a ser agraïts a Déu per aquells capellans i aquells bisbes que són al cel i que un dia van ser aquí i ja ens han deixat. Jo mateix, i no ho dic per res, tenia el goig de celebrar la meva missa primera a cal Bisbe. i vaig voler que la primera missa meva a cal Bisbe fos per al bisbe Torres, fos per al bisbe Pasqual i fos per al bisbe Miquel, els tres últims pastors vostres que estan ja en el Senyor. Voldria que la missa d'avui sobretot i de cor fos per ells i per aquells capellans nostres, l'últim capellà nostre que ha mort ha estat el Sr. Francesc Anglada. Doncs per ell, i si el nomen a ell, estic nomenant tots els altres. Donem gràcies al Senyor per l'entrega, pel sacrifici, per l'amor que tots ells han tingut a vosaltres, a les vostres parròquies, a l'església de Menorca. Que de ver avui aquesta missa crismal, que té tan gran sentit sacerdotal estigui carregat de tot això: d'acció de gràcies al Senyor, de demanar-li humilment que siguem fidels a la gràcia que hem rebut, que vos servim molt bé a vosaltres cristians i que demanem molt perquè el poble de Déu valori cada dia més els seus capellans.

Aquests dies i aquests mesos, vosaltres cristians, heu de resar molt pel bisbe que ha de venir. Estam en seu vacant. Resau molt per la qualitat creient, cristiana i exemplar del bisbe que el Senyor us té reservat i vos ha de donar. Jo avui vos animaria que reseu al Senyor i que el Senyor vos enviï un bisbe que estimi molt els capellans, i que sàpiga que sense els capellans ben poc pot fer. Que sàpiga que els capellans són els seus primers germans. Els primers que ha de cuidar per cuidar el poble de Déu.

Per tant, germans, vos anim a donar gràcies, a beneir el Senyor, a resar moltíssim pels nostres preveres. I a nosaltres a donar-li gràcies al Senyor i a fer ben presents aquells que, donant exemple, sembraren la fe a Menorca

i són ja dalt en el cel, bisbes i capellans, junt a santa Maria del Toro; demanem que prop d'ella i de tots els sants intercedeixin per nosaltres. Així sia.

HOMILIA EN LA VIGÍLIA PASQUAL 22 D'ABRIL DE 2000

Germans, aquesta nit davant el Senyor, més que paraules, sigui una felicitat ben gran i ben fonda dins de nosaltres el que pugui, d'alguna manera, expressar el goig que l'església celebra i viu aquesta nit, en la Vigília Pasqual.

Hem pogut veure en la litúrgia de la llum com aquest ciri encès, aquesta flama, ens representa Jesús, la nostra Llum, que il·lumina la nostra vida, que il·lumina la foscor de la nit. Igual que en la vida de Jesús, la seva resurrecció, il·luminà la foscor del sepulcre aquella nit i trencà la mort, trencà l'obscuritat, trencà tot allò que havia significat l'amargor del divendres sant. Aquest càntic preciós, l'Angèlica, el càntic de l'inici de la celebració ens deia que aquesta nit és única, que aquesta festa és certament singular.

Els cristians, ben prest, fa quasi dos mil anys, van haver d'inventar una celebració setmanal, el diumenge, perquè aquesta nit i aquesta festa de pasqua, no ens cabia en un dia a l'any, no ens cabia en unes hores. Ells igual que nosaltres necessitam tornar-la a viure cada setmana, cada set dies, perquè cada set dies, la resurrecció de Jesucrist segueixi essent la nostra llum, la nostra joia, la nostra esperança, la nostra força. I és tan gran el que celebrem aquesta nit, que hem necessitat en la Litúrgia de la Paraula d'aquesta celebració recórrer els moments principals de la història de la salvació, de la història d'amor que és l'Esriptura, per arribar al moment únic que acabam d'escoltar a l'Evangelí: El fet i el moment de la resurrecció de Jesús.

Avui, aquesta nit, no sols fixam la nostra mirada i el nostre goig en allò que a ell li va succeir: la seva resurrecció, la seva victòria sobre la mort, sinó també en el que significa: que la creu i la mort i la foscor no eren l'última paraula sobre ell sinó que el Pare volgué que l'última paraula fos de vida, de victòria i de llum.

Sant Pau ens ha recordat que aquesta resurrecció no es quedà en Jesús, que aquesta vida, aquesta llum, aquesta eternitat, que nasqueren en aquest sepulcre el diumenge de pasqua no van quedar allí en ell tot sol i només en ell, sinó que pel baptisme la glòria de la resurrecció ha vingut a cadascú de

nosaltres. Com deia sant Pau, pel baptisme hem estat incorporats a la mort i a la resurrecció de Jesucrist. I pel baptisme som Ell, i som Ell en la victòria sobre la mort, creats fills de Déu, creats per a l'eternitat, nets del pecat original, nets de tota culpa i tot pecat i naixent a una vida nova, a una vida de resurrecció, hereva d'eternitat, gràcies a la mort física que un dia tindrem.

Germans, aquesta nit vivim la celebració de més goig per a qualsevol home de fe, per a qualsevol cristià de qualsevol temps.

Jesucrist ha ressuscitat. I per la misericòrdia som cridats a ressuscitar amb Ell. Vos anim a viure aquesta celebració amb tota l'ànima, a renovar les promeses baptismals de tot cor. Un dia les van fer els nostres pares i padrins per nosaltres. Avui nosaltres en primera persona, des de la nostra fe i consciència li deim que sí a Jesús, que creim en ell, que volem viure de la seva vida, que volem ser d'ell en la nostra conducta, apartant el mal i el pecat.

Volem unir-nos també a la celebració del bateig de la nostra germana Raquel, una al·lota jove que aquesta nit rebrà els tres sagrament de la iniciació: el Baptisme, la Confirmació i el Cos de Crist en l'Eucaristia. Que el Senyor sigui sempre per a ella vida i llum.

Celebrem, germans, amb goig tan gran do. Però recordem també que a més de tota la gràcia que hem rebut en el sagrament del Baptisme, i que rebem en la vida de cada dia, hem de despertar el nostre compromís de ressuscitats per eixir d'aquest sepulcre que és el nostre egoisme, per eixir de les nostres morts, per eixir de les nostres pors, per eixir de tot allò que ens fa petits, que ens allunya del Senyor, de tot allò que no és d'ell, de tot allò que és orgull, egoisme, comoditat, tenint una vida a mitges, sense viure en la plenitud de l'amor, del servei, de l'entrega, del goig, de la felicitat, de la llum que Jesús posa davant nosaltres com a camí i estil cristià de vida.

És una nit per recordar, per tant, la seva resurrecció. És una nit per celebrar com en el baptisme hem estat incorporats a la seva resurrecció. És una nit per unir-nos en l'Eucaristia amb Jesucrist, mort i ressuscitat per nosaltres. És una nit per dir-li que sí, per a comprometre'ns i per dir-li: "Jesús, vine, ressuscita'm, treu-me de la mort, treu-me de l'egoisme, fes que aquesta nit, aquesta pasqua d'enguany, Any jubilar, any tan especial, la teva pasqua sigui en mi un pas endavant, una vida nova, una autèntica resurrecció, un començar a ser el que tu i el teu Pare voleu i esperau de mi."

Germans, que aquesta nit, per tot això, per la seva gràcia, sigui una nit de goig, de compromís, d'esperança. Així sigui.

CARTES PASTORALS

CARTA DE PASQUA

Estimats fills de l'Església a Menorca:

Per a nosaltres, cristians, la notícia més important de la història és que Jesús ha ressuscitat: l'amargor d'aquell Divendres, la mort, el sepulcre, no van ser per a Jesús la darrera paraula.

Aquell Diumenge, el primer diumenge de la història, va ser testimoni de la seva victòria. La seva vida, la seva llum, el seu amor no van poder ser, per més temps, continguts per les entranyes de la terra.

Però si és impressionant la notícia del que va succeir en Ell, no és manco gran saber els efectes de l'esdeveniment per a nosaltres, doncs, per la misericòrdia en què ens ha salvat, la seva victòria és la nostra victòria. La seva resurrecció ha fet possible la nostra. I amb la resurrecció la nostra mort i la nostra vida canvien de perspectiva. Quina diferència tan gran, a l'hora d'entendre les coses de cada dia i el sentit mateix de la nostra vida, de tenir fe en la resurrecció del Senyor a no tenir-ne, i que la seva és penyora de la nostra pròpia resurrecció. És la convicció que canvia la vida, és la gran convicció, determinant com cap altra, que brolla del gran esdeveniment que celebrem joiosos d'alegria.

Gaudim, doncs, de tan gran dia: Dia de Pasqua, Dia de la Resurrecció del Senyor, dia de la total esperança, de la pau profunda, de la felicitat infinita.

Renovau vostra fe en Ell; deixau-vos renovar per Ell.

Que Ell, que ressuscità, us faci criatures noves, i un dia us faci partícips de la seva resurrecció, del seu amor fet eternitat, fet vida que no acaba.

Bona Pasqua

Que Ell us beneeixi,

† **Jesús Murgui Soriano,**

Administrador Apostòlic de Menorca

L'ESPERIT, FERMENT DE JOVENTUT I D'UNITAT DEL MÓN

Els profetes de desgràcies, mirant el món d'avui, veuen sobretot dues notes negatives: els signes de decadència, d'envelliment, i un progressiu fraccionament de les realitats polítiques i socials, a causa de l'acció constant de ferment de divisió. Pentecosta ens fa mirar el món amb una òptica oposada: l'Esperit continua "renovant la faç de la terra", i el món, per això mateix, no camina cap a la vellesa, sinó cap a la plenitud del Regne, i si el pecat tendeix a dividir-nos, Déu ens ofereix en l'Esperit el seu propi Amor, que pot unir-nos en una meravellosa harmonia.

Pentecosta es presenta com la culminació de l'obra de la Salvació. És gràcies al do de l'Esperit que tot allò que Crist ha fet per nosaltres, especialment en la Pasqua no pertany al passat, sinó que és realitat sempre actual. Allò que permet a l'Església dir tranquil·lament en cada solemnitat litúrgica: "Avui".

L'Esperit realitza la seva acció a la vegada en cada creient, en l'Església i en el món sencer. Fixant-nos en la seva acció en l'Església, l'Esperit és sobretot ferment de joventut. Ho rejuveneix tot: la Paraula, els sagraments, la vida i institució eclesial. El Concili Vaticà II n'ha estat una demostració. Davant tants esdeveniments es pot ben dir: "crec en les sorpreses de l'Esperit Sant". Portam vint segles d'Església immersa en la història. ¡Quantes vicissituds en tants de segles! ¡Quantes coses vives un dia, han mort i desaparegut! I l'Església és aquí, viva. En certes zones o en determinats moments històrics sembla esgotada. I apareix de seguida qualcú que es dóna pressa per definir-la "peça de museu". i tanmateix inesperadament retroba en ella mateixa noves energies. ¡Quina frescor i creativitat viu la nostra Església en tants de llocs del món! ¡Quants de dons de l'Esperit ens han d'arribar encara en aquest canvi de Mil·lenni!

L'Esperit és també força de cohesió que unifica. On hi ha homes, hi ha tensions, perquè Déu ens ha fet diferents. Aquestes tensions poden convertir-se en topada, quan resistim l'Esperit. Però si ens deixam guiar per Ell, s'harmonitzaran en la caritat i, llavors, la diversitat es revelarà com una riquesa. Babel va ser el camí des de la unitat a la divisió, per mor de l'orgull que és el que sempre mata tot tipus de famílies. Pentecosta va ser just el contrari, el començament del camí des de les múltiples divisions a la unitat, per l'acció de l'Esperit, única força capaç de fer callar els nostres orgulls fraticides. Per això, un magnífic testimoni que som de l'Esperit de Jesús és mostrar-nos constructors d'unitat i anar deixant-nos edificar en la comunió de l'Església.

L'Esperit és a la vegada força d'expansió missionera. Obre als creients els horitzons del món. Basta mirar el que es va esdevenir per Pentecosta. Els Apòstols estaven tancats aquell dia: moltes portes els havien bloquejats. Quan irromp l'Esperit, obre totes les portes i llança els Apòstols pels camins del món, comença en ells un camí, una història, un poble, l'Església, que encara va fent. Ell va fer possible en ells, el compliment de la voluntat de Jesús: "Anau per tot el món". Ell ho fa possible en nosaltres.

Tot això s'ha de reflectir en la nostra vida personal i en la de les nostres comunitats. Així ho demanem a l'Esperit Sant per la nostra diòcesi de Menorca. Que Ell ens rejoyeneixi constantment, ens doni l'amor que realitza la unitat i les ànsies de donar a conèixer l'Evangelí. Que Ell condueixi i edifiqui la nostra Església. Felicitat dia de Pentecosta. Que Déu vos beneeixi.

Ciutadella, 11 de juny de 2000.-

+ **Jesús Murgui Soriano,**

Administrador Apostòlic de Menorca.

CORPUS CHRISTI, "DIA DE CARITAT"

En el marc de l'Any del Senyor, any 2000 del seu naixement, Any Jubilar eminentment eucarístic, en el dia del Corpus Christi la litúrgia de l'Església ens convida a adorar el Santíssim Sagrament de l'Eucaristia, i a entrar en el significat de tan admirable misteri de la nostra fe. Crist ressuscitat està en ell de manera vertadera i realment present. Crist se'ns entrega i amb Ell combregam. Ell ens uneix en un mateix banquet, anticipant la gran festa sens fi del Regne de Déu.

A més, ja és com una tradició que els catòlics d'aquest país, juntament als actes públics d'amor i adoració al Santíssim Sagrament, unim el dia del Corpus Christi amb el "dia de la Caritat". Resulta adequada aquesta relació quan escoltam les paraules de Sant Pau als cristians de Corint: "El pa que partim, no és la comunió amb el Cos de Crist? Perquè el pa és u, així nosaltres, encara que siguem molts, formam un sol cos, perquè menjam tots el mateix pa" (1Cor 10,16-17). Els qui participam de la Sagrada Eucaristia formam un cos social unit amb el Cos de Crist. Déu Pare ens envia l'Esperit Sant en la celebració de l'Eucaristia que ens uneix i congrega. Així ho

demana el prevere en la pregària eucarística: “Vos suplicam humilment que l’Esperit Sant unesqui en un sol cos els qui participam del Cos i de la Sang de Crist”.

I el do més excel·lent que rebem de l’Esperit Sant per a garantir la unitat és la caritat, tal com ho proclama Sant Pau en el capítol 13 de la primera carta als Corintis, anomenat “himne de la caritat”.

Per als catòlics, doncs, la celebració del Corpus Christi ha de produir fruits de caritat. El cristià ha de sentir com a necessitat pròpia la que es pateix en el Cos de Crist, del qual ell i els menesterosos en formen part. En aquest dia, doncs, us convid que, a més de venerar el Santíssim, tingueu ben presents els membres més necessitats del Cos de Crist i que ajudeu perquè la nostra Caritas segueixi essent eficaç instrument pastoral per a promoure l’esperit i la pràctica de la caritat en la nostra Església diocesana, segueixi essent una casa acollidora on es mostri el rostre solidari de l’Església a Menorca.

Us anim, per tot això, preveres, religiosos i laics que, dins aquest Any Sant especialment eucarístic, desperteu la consciència i visqueu totes les dimensions de tan gran celebració. Que la fe que professam i celebrem en la Sagrada Eucaristia, que en aquest dia del Corpus Christi s’expressa en una festa pública d’adoració, es desenvolupi en un frondós arbre ple de fruits d’unitat i caritat.

Feliç dia del Corpus. Que Déu us beneeixi.

Ciutadella, 25 de juny de 2000.-

† **Jesús Murgui Soriano,**

Administrador Apostòlic de Menorca.

SOLEMNITAT DE SANT PERE I SANT PAU. DIA DEL PAPA

Enmig de tantes coses que podem dir sobre Sant Pere i Sant Pau, permeteu-me que faci només dos senzills apunts en el ric missatge que es desprèn de les seves vides.

De Sant Pere vull posar de relleu la seva entranyable relació d’amistat amb el Senyor. La seva franquesa amb Ell. La seva espontània naturalitat. Possiblement al Senyor el va captivar aquest caràcter sincer, autèntic. I, malgrat les seves limitacions, li confià la seva Església: el feu “pedra”

damunt la qual edifica l'Església; li encarrega "pasturar", cuidar tots els seus membres; li dóna "les claus", signe evident d'autoritat; li demana que confirmi en la fe els seus germans.

De Sant Pau destac la seva entrega total a l'edificació de l'Església des d'una tasca incansable d'evangelitzador. Els seus treballs, els seus viatges, ses lluites per l'Evangelí, les seves grans cartes, el seu coratge en predicar el Crist, fruit, també d'un amor incondicional al Senyor, tot això va fer d'ell, per obra de la gràcia, un gegant d'aquella Església que l'Esperit Sant feia sorgir.

Amistat entranyable cap a la persona de Crist i passió per difondre el seu Evangelí, són una bona síntesi de les seves vides. Ells, com persones, van acabar, però va seguir el seu ministeri, el seu servei segueix viu i intacte entre nosaltres. L'encàrrec i l'autoritat que Crist els va donar per construir i cuidar la seva Església segueix, per l'acció de l'Esperit Sant, en la successió apostòlica. En concret, el ministeri de Sant Pere, cap del Col·legi Apostòlic, segueix plenament en el Papa, que és, entre moltes altres coses, fonament perenne i visible de la unitat, tant dels bisbes com de la multitud dels fidels de l'Església, com proclama el Concili Vaticà II (Cfr. Lumen Gentium, n. 23)

El diumenge, 2 de juliol, al qual traslladam la solemnitat externa de Sant Pere i Sant Pau, per tal de facilitar la celebració a tots els diocesans de Menorca, és un dia excel·lent per recordar els dos Apòstols, per prendre consciència del servei fonamental del successor de Sant Pere i fer créixer, si cal, la nostra comunió amb el Papa.

En aquest temps de tants fraccionaments és molt bo que cuidem la joiosa seguretat de viure plenament en la veritat de l'única Església de Crist. Que no us pertorbin altres veus, seguiu amb goig profund la veu de Joan Pau II, posat per Crist com a Pastor de l'Església, successor de Sant Pere. Escoltau i viviu el seu ensenyament. Que no res vos separi, units a ell, de l'harmonia de la nostra fe catòlica.

En moltíssims llocs del món és freqüent fer d'aquest dia el dia del Papa, ocasió propícia per pregar per la seva persona i ministeri i per oferir l'aportació de la nostra caritat i, així, cooperar amb la que el Papa exerceix arreu del món. Vos anim a tot això. Sobretot a donar gràcies a Déu pel seu exemple d'amor a Jesucrist, únic Redemptor dels homes, i el seu testimoni de fidelitat i entrega a l'Església, fins al límit de les seves forces. Donem gràcies a Déu per la seva lluita permanent en defensa de la dignitat de l'home i per la seva recerca de la justícia i la llibertat per a tothom.

En aquest Any Jubilar, impulsat per ell, elevem contents la nostra grati-

tud a Déu pel gran do que ens ha fet en la persona de Joan Pau II, testimoni valent i incansable de l'Evangelí de Crist en el món sencer.

Bon dia de Sant Pere i Sant Pau, en el començament d'un estiu ple de festes a tota Menorca. Sigueu feliços. Que Déu vos beneeixi.

Ciudadella de Menorca, 29 de juny de 2000

† **Jesús Murgui Soriano,**
Bisbe-Administrador Apostòlic

ACTIVITATS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

ABRIL DE 2000

Dia 14

- Viatja de València a Menorca.

Dia 15

- En el Palau Episcopal, presideix la reunió del Col·legi de Consultors.
- A la Catedral, presideix la celebració jubilar diocesana dels Adolescents.
- Visita el santuari marià del Toro

Dia 16

- Presideix, a la Catedral, la benedicció dels Rams i l'Eucaristia.
- A la parròquia de Sant Francesc de Maó presideix i predica en el Via Crucis.

Dia 17

- En el Palau Episcopal, rep visites i despatxa assumptes.
- A la parròquia de Sant Esteve, de Ciutadella, presideix l'Eucaristia.

Dia 18

- En el Palau Episcopal, rep visites i despatxa assumptes.
- A la Catedral, presideix la celebració comunitària del Sagrament de la Penitència.

Dia 19

- Administra el Sagrament de la Penitència a la Catedral.

- Predica el Recés dels preveres, amb motiu de la seva jornada jubilar, en el Seminari Diocesà.
- Presideix, a la Catedral, la Missa Crismal.

Dia 20

- Administra el Sagrament de la Penitència a la Catedral.
- Presideix, a la Catedral, la Missa "de la Cena del Senyor".

Dia 21

- Visita preveres malalts hospitalitzats
- A la Catedral, presideix els Oficis del Divendres Sant
- Presideix la processó del Sant Enterro, a Ciutadella

Dia 22

- Assisteix, a la Catedral, al concert de Música Sacra, de l'Orquestra de Cambra de l'Ateneu de Maó i la Capella Davídica de la Catedral de Menorca.
- Presideix la Solemne Vigília Pasqual, a la Catedral.

Dia 23

- Visita el Monestir de les religioses Concepcionistes de Maó.
- Presideix, a Maó, la processó de l'Encontre i la Missa Solemne de Pasqua a la parròquia de Santa Maria.

Dia 24

- Viatja de Menorca a València.

MAIG DE 2000

Dia 3

- Viatja de València a Menorca.

Dia 4

- En el Palau Episcopal rep visites i despatxa assumptes. Presideix la reunió de l'equip diocesà d'economia
- Visita preveres malalts.
- Presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a adults, a la Catedral.

Dia 5

- En el Palau Episcopal despatxa assumptes. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.
- Visita les obres en execució del santuari de la Mare de Déu del Toro.
- Presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Ntra. Sra. del Roser d'Es Castell.

Dia 6

- En el santuari del Toro presideix l'Eucaristia i els actes de la trobada anual de preveres i religiosos de la diòcesi entorn a la festa de la Mare de Déu del Toro.
- Al Toro també presideix la Permanent del Consell de Pastoral.
- Presideix la Vetla de Santa

Maria, al Toro, patrona de Menorca.

Dia 7

- En la festa de la Mare de Déu del Toro, presideix l'Eucaristia solemne en el santuari. Presideix el tradicional acte de Benedicció dels Termes de l'illa, des del santuari.
- Amb motiu del 125 aniversari del col·legi San José de Maó, presideix l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria. Participa en els actes commemoratius d'aquesta fundació.
- Viatja de Menorca a València.

Dia 30

- Viatja de València a Menorca.

Dia 31

- Presideix l'Eucaristia en el Seminari Diocesà, Ciutadella. En el Palau Episcopal, rep visites i despatxa assumptes. Presideix la reunió del Consell del Presbiteri.

JUNY DE 2000

Dia 1

- En el Palau Episcopal rep visites i despatxa assumptes. Presideix la reunió de l'equip d'assumptes econòmics.
- Presideix, en el santuari de la Mare de Déu del Toro, la trobada anual amb els professionals

dels distints mitjans de comunicació de Menorca.

- En la parròquia de Sant Cristòfol d'Es Migjorn Gran, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació.

Dia 2

- En el Palau Episcopal rep visites i despatxa assumptes. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.
- En la parròquia de Sant Climent presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació.

Dia 3

- En el santuari de la Mare de Déu del Toro, presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà,
- As Mercadal, a la parròquia de Sant Martí, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació.

Dia 4

- A Ciutadella, visita les dependències del Museu Diocesà, en la seva nova obertura i les obres de restauració de l'església del Socors.
- A la Catedral, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació als joves de les cinc parròquies de la Ciutadella i del col·legi dels Salesians.
- Visita a un prevere malalt
- Viatja de Menorca a València.

Dia 16

- Viatja de València a Menorca

Dia 17

- En el Palau Episcopal, a Ciutadella, rep visites i despatxa assumptes
- Presideix la reunió del Col·legi de Consultors
- Visita el Santuari de Maria Auxiliadora, Patrona de Ciutadella. Presideix la pregària de Vespres amb la comunitat dels Pares Salesians. Assisteix a un acte cultural en el Saló d'Actes del Col·legi.

Dia 18

- En el Palau Episcopal, a Ciutadella, rep s'Homo des Be i comitiva, a l'inici de les festes de Sant Joan Baptista.
- Visita capellans malalts
- Viatja de Menorca a València

Dia 21

- Viatja de València a Menorca

Dia 22

- En el Palau Episcopal, a Ciutadella, rep visites i despatxa assumptes.
- Visita la Casa Sacerdotal de Maó. Es reuneix amb els capellans residents.
- Predica un recés a la comunitat de les religioses Concepcionistes de Maó.
- Participa en la Junta General d'accionistes d'Editorial Menorca S.A., a Maó.

Dia 23

- En el Palau Episcopal, despatxa assumptes.
- Assisteix a diversos actes de les festes de Ciutadella.
- Presideix les Vespres solemnes de les festa de Sant Joan Baptista, a l'ermita de Sant Joan de Missa.

Dia 24

- Presideix, a la Catedral, en l'Eucaristia solemne de la festa de Sant Joan Baptista.
- Assisteix a diversos actes de les festes de Ciutadella.

Dia 25

- A la Catedral, presideix l'Eucaristia de la solemnitat i Dia Jubilar de Caritas diocesana. A Ciutadella, presideix la solemne processó del santíssim Cos i Sang de Crist.

Dia 26

- Viatja de Menorca a València.

EL SANT PARE I LA SANTA SEU

DOCUMENTS

*Discurso del Papa Juan Pablo II a los párrocos y al clero de Roma
en la basílica de San Pedro, jueves 9 de marzo de 2000*

UN PRESBITERIO UNIDO ES UN GRAN TESTIMONIO Y MULTIPLICA LA EFICACIA DEL MINISTERIO

"Convertíos y creed el Evangelio"

1. La invitación del Señor, que resonó ayer durante el rito de la imposición de la ceniza, ha dado comienzo al tiempo cuaresmal y marca el camino del pueblo de Dios hacia la Pascua.

La conversión y la fe en Cristo, único Salvador, están en el centro de la peregrinación jubilar que hoy, amadísimos sacerdotes del presbiterio de Roma, habéis realizado a la basílica de San Pedro.

Saludo con afecto al cardenal vicario, al monseñor vicegerente, a los obispos auxiliares y a cada uno de vosotros. Me alegra encontrarme con vosotros, como todos los años, al comienzo de la Cuaresma, para un momento de profunda comunión del Obispo de Roma con su presbiterio.

Este año el jubileo caracteriza nuestro encuentro y lo hace más rico aún en motivaciones espirituales y eclesiales. El paso de la Puerta santa, la profesión de fe y, sobre todo, el sacramento de la reconciliación que habéis celebrado, testimonian a todos que el presbítero, el ministro del perdón de Dios, necesita recibir él mismo este perdón con espíritu de fe, de humildad y de profunda confianza. Dispensador de los misterios divinos, él es el primero que debe aparecer, ante sus fieles, como un "salvado" que recibe continuamente de Dios y de la Iglesia la gracia de vivir unido a Cristo, fuente de eficacia para su ministerio.

En el sacramento de la penitencia se renueva la "vida en el Espíritu" y el radicalismo evangélico, que deben distinguir la vida y el ministerio del sacerdote. Es también de gran ayuda para superar la condescendencia con las formas de autojustificación, propias de la mentalidad y la cultura de nuestro tiempo, que hacen perder el sentido del pecado e impiden experimentar la alegría consoladora del perdón de Dios.

Comunión con el obispo

2. Para la vida espiritual y la acción apostólica del sacerdote es muy importante también la relación de comunión y fraternidad con el obispo y con los demás presbíteros. El crecimiento de dicha relación exige que cada uno de vosotros se comprometa generosamente; es preciso que la urgencia de la actividad pastoral no os impida cultivar la profunda unidad con vuestros hermanos sacerdotes, que se alimenta de la oración común, el encuentro, el diálogo y la búsqueda de una amistad sincera.

La participación en las iniciativas de formación permanente, la ayuda espiritual y pastoral a nuestros hermanos que se encuentran en particulares necesidades, la asistencia a los presbíteros enfermos o ancianos, y la disponibilidad al diálogo y al encuentro también con los que han dejado el sacerdocio manifiestan la voluntad de recorrer con fruto y empeño los caminos de la comunión y la reconciliación. Un presbiterio unido y concorde, capaz de trabajar en común, constituye un fuerte testimonio para los fieles y multiplica la eficacia del ministerio.

Misioneros del Evangelio

3. La reconciliación con el Señor y la comunión recíproca abren nuevas posibilidades de encuentro con quienes esperan de nosotros, pastores de la Iglesia, signos de atención y de particular cuidado pastoral.

Vuestra solicitud principal han de ser las familias, a las que durante la misión ciudadana les ha llegado el anuncio de Cristo, único Salvador, y que también este año esperan una nueva visita para continuar esa experiencia tan positiva y fecunda.

Por tanto, cada parroquia está llamada a renovar con gran empeño, a través de la obra valiosa de los misioneros, el encuentro cuaresmal con todas las familias, para hacer resonar en el corazón de cada persona el anuncio fuerte del jubileo: "Dios te ama y ha enviado a Jesucristo, su Hijo, para salvarte".

La visita refuerza el sentido de pertenencia a la comunidad de numerosas personas que a menudo viven al margen de ella, pero que no la rechazan, sino que más bien esperan ocasiones y signos concretos de escucha y diálo-

go que les ayuden a superar la soledad y el anonimato, y a reconstruir un entramado de relaciones humanas y espirituales, sobre la base de una fe jamás rechazada u olvidada del todo.

Los sacerdotes, como primeros misioneros del Evangelio y a ejemplo de Jesús, buen Pastor que va en busca de la oveja perdida, debemos dedicarnos con especial caridad pastoral a las familias con dificultades, a las que viven alejadas de la Iglesia y afrontan graves problemas de fe o de moral, a las que tienen enfermos y ancianos que sufren y a las que viven dramas particularmente dolorosos por situaciones de división entre los esposos o con los hijos. Ojalá que el Año santo, año del gran perdón y de la misericordia de Dios, ofrezca a todos la posibilidad de ser escuchados, acogidos y animados a descubrir caminos de reconciliación con el Señor y con nuestros hermanos, incluso donde todo parece perdido o irreversible. Lo que resulta imposible para el hombre no lo es para Dios, cuando aquél se abre con humildad y disponibilidad a la gracia de su perdón.

Padre espiritual de los jóvenes

4. Debéis cuidar asimismo de que el anuncio de la misericordia de Dios y la experiencia viva de su perdón lleguen, a través del compromiso concreto de los cristianos laicos, a todos los ambientes de vida y trabajo, para reafirmar la fuerza del amor de Cristo que vence las divisiones e incomprensiones y restablece relaciones más fraternas y solidarias. Ningún ambiente o situación de vida es extraño al Evangelio y al compromiso de una activa presencia evangelizadora del sacerdote y de todo bautizado.

Asimismo, debéis prestar especial atención pastoral a los jóvenes, en quienes Cristo deposita su mirada amorosa, incluso cuando se alejan de la comunidad cristiana que los ha educado en la fe y en los sacramentos. ¡Cuántos adolescentes y jóvenes de nuestra ciudad no saben que el Señor los ama y los busca, porque nadie se lo anuncia y nadie va a su encuentro con sincera amistad y fraternidad, donde ellos se hallan: en los ambientes de estudio o de trabajo, de deporte y tiempo libre, en las calles del barrio!

Esta tarea concierne en primer lugar a los jóvenes creyentes, llamados a ser misioneros entre sus coetáneos y a redescubrir, en las comunidades y en los grupos, que hay que comunicar y ofrecer a todos, sin temor y con valentía apostólica, la alegría de la fe en Cristo.

Sin embargo, no podemos olvidar que el sacerdote es por vocación evangelizador y padre espiritual de los jóvenes que el Señor le confía. Ellos tienen necesidad de encontrar en el sacerdote a un amigo disponible y sincero, pero también a un testigo que viva con alegría y coherencia espiritual y

moral la propia llamada. De esta forma, se les ayudará a descubrir y acoger a su vez la vocación que da significado y valor a toda su vida.

La preparación y la celebración de la próxima Jornada mundial de la juventud es una ocasión verdaderamente providencial para renovar la pastoral juvenil e imprimir en las parroquias, los movimientos y los grupos un nuevo impulso vocacional y misionero.

Caridad y solidaridad

5. Celebrar el jubileo significa abrir el corazón a nuestros hermanos y hermanas más pobres, reconociendo en ellos la presencia de Cristo sufriente que pide ser acogido con amor operante.

En la carta que envié a toda la comunidad diocesana y ciudadana, puse de relieve que la Iglesia de Roma "ha escrito a lo largo de los siglos páginas luminosas de acogida, especialmente con ocasión de los jubileos, con signos concretos y permanentes de amor al prójimo" (n. 3: L'Osservatore Romano, edición en lengua española, 12 de noviembre de 1999, p. 23).

La "caridad romana", que se ha concretado en dar hospitalidad a los peregrinos pobres y necesitados, estimula también hoy a la comunidad diocesana, a las familias y a todas las realidades eclesiales a estar disponibles para la acogida, sobre todo durante los grandes acontecimientos, como son el jubileo de los jóvenes y el de las familias, en los que participará un gran número de peregrinos de todo el mundo.

No deberá faltar, tampoco, la solicitud de toda la comunidad diocesana hacia los numerosos pobres que viven en nuestra ciudad. La sensibilidad y la atención con respecto a nuestros hermanos más necesitados serán ciertamente activas si las comunidades cristianas saben acoger en la Eucaristía, pan de vida nueva para el mundo, la singular fuerza de amor que es capaz de cambiar también la sociedad, haciéndola más justa, pacífica y solidaria.

El signo de caridad que se inaugurará durante el Congreso eucarístico internacional representa el compromiso de la comunidad diocesana de testimoniar en el servicio concreto a los pobres su encuentro con el Señor, en el sacramento de su cuerpo entregado y de su sangre derramada.

La oración del Papa

6. "Convertíos y creed el Evangelio". Ojalá que la invitación de la liturgia de la Ceniza sostenga y acompañe nuestro camino cuaresmal en el seguimiento de Cristo, Puerta de la salvación y nuestra paz, para fecundar con la gracia el ministerio de la reconciliación que estamos llamados a ejercer con especial dedicación en este tiempo favorable y durante todo el Año santo.

María santísima, Madre de la misericordia, que nos precede en el camino de la fe y la caridad, guíe la peregrinación jubilar de la Iglesia de Roma, de sus sacerdotes y fieles, para que acojan el don de la reconciliación del Señor con corazón humilde, confiado y sincero.

Y por último deseo añadir que esta mañana he celebrado la santa misa por las intenciones de todos mis hermanos sacerdotes del presbiterio romano.

(L'Osservatore Romano - 17 de marzo de 2000)

CARTA DEL SANTO PADRE JUAN PABLO II A LOS SACERDOTES CON OCASIÓN DEL JUEVES SANTO DE 2000

Queridos hermanos en el sacerdocio:

1. Jesús, «habiendo amado a los suyos que estaban en el mundo, los amó hasta el extremo» (Jn 13, 1). Releo con gran conmoción, aquí, en Jerusalén, en este lugar en el que, según la tradición, estuvieron Jesús y los Doce con motivo de la Cena pascual y la Institución de la Eucaristía, las palabras con las que el evangelista Juan introduce la narración de la Última Cena.

Doy gloria al Señor que, en el Año Jubilar de la Encarnación de su Hijo, me ha concedido seguir las huellas terrenas de Cristo, pasando por los caminos que él recorrió, desde su nacimiento en Belén hasta la muerte en el Gólgota. Ayer estuve en Belén, en la gruta de la Natividad. Los próximos días pasaré por diversos lugares de la vida y del ministerio del Salvador, desde la casa de la Anunciación, al Monte de las Bienaventuranzas y al Huerto de los Olivos. El domingo estaré en el Gólgota y en el Santo Sepulcro.

Hoy, esta visita al Cenáculo me ofrece la oportunidad de contemplar el Misterio de la Redención en su conjunto. Fue aquí donde Él nos dio el don inconmensurable de la Eucaristía. Aquí nació también nuestro sacerdocio.

Una carta desde el Cenáculo

2. Precisamente desde este lugar quiero dirigiros la carta, con la que desde hace más de veinte años me uno a vosotros el Jueves Santo, día de la Eucaristía y «nuestro» día por excelencia.

Sí, os escribo desde el Cenáculo, recordando lo que ocurrió aquella noche cargada de misterio. A los ojos del espíritu se me presenta Jesús, se me presentan los apóstoles sentados a la mesa con Él. Contemplo en especial a

Pedro: me parece verlo mientras observa admirado, junto con los otros discípulos, los gestos del Señor, escucha conmovido sus palabras, se abre, aun con el peso de su fragilidad, al misterio que ahí se anuncia y que poco después se cumplirá. Son los instantes en los que se fragua la gran batalla entre el amor que se da sin reservas y el *mysterium iniquitatis* que se cierra en su hostilidad. La traición de Judas aparece casi como emblema del pecado de la humanidad. «Era de noche», señala el evangelista Juan (13, 30): la hora de las tinieblas, hora de separación y de infinita tristeza. Pero en las palabras dramáticas de Cristo, destellan ya las luces de la aurora: «pero volveré a veros y se alegrará vuestro corazón y vuestra alegría nadie os la podrá quitar» (Jn 16, 22).

3. Hemos de seguir meditando, de un modo siempre nuevo, en el misterio de aquella noche. Tenemos que volver frecuentemente con el espíritu a este Cenáculo, donde especialmente nosotros, sacerdotes, podemos sentirnos, en un cierto sentido, «de casa». De nosotros se podría decir, respecto al Cenáculo, lo que el salmista dice de los pueblos respecto a Jerusalén: «El Señor escribirá en el registro de los pueblos: éste ha nacido allí» (Sal 87 [86], 6).

Desde este lugar santo me surge espontáneamente pensar en vosotros en las diversas partes del mundo, con vuestro rostro concreto, más jóvenes o más avanzados en años, en vuestros diferentes estados de ánimo: para tantos, gracias a Dios, de alegría y entusiasmo; y para otros, de dolor, cansancio y quizá de desconcierto. En todos quiero venerar la imagen de Cristo que habéis recibido con la consagración, el «carácter» que marca indeleblemente a cada uno de vosotros. Éste es signo del amor de predilección, dirigido a todo sacerdote y con el cual puede siempre contar, para continuar adelante con alegría o volver a empezar con renovado entusiasmo, con la perspectiva de una fidelidad cada vez mayor.

Nacidos del amor

4. «Habiendo amado a los suyos que estaban en el mundo, los amó hasta el extremo». Como es sabido, a diferencia de los otros Evangelios, el de Juan no se detiene a narrar la institución de la Eucaristía, ya evocada por Jesús en el discurso de Carfarnaúm (cf. Jn 6, 26-65), sino que se concentra en el gesto del lavatorio de los pies. Esta iniciativa de Jesús, que desconcierta a Pedro, antes que ser un ejemplo de humildad propuesto para nuestra imitación, es revelación de la radicalidad de la condescendencia de Dios hacia nosotros. En efecto, en Cristo es Dios que «se ha despojado a sí mismo», y ha asumido la «forma de siervo» hasta la humillación extrema de la Cruz (cf. Flp 2, 7), para abrir a la humanidad el acceso a la intimidad de

la vida divina. Los extensos discursos que, en el Evangelio de Juan, siguen al gesto del lavatorio de los pies, y son como su comentario, introducen en el misterio de la comunión trinitaria, a la que el Padre nos llama insertándonos en Cristo con el don del Espíritu.

Esta comunión es vivida según la lógica del mandamiento nuevo: «que, como yo os he amado, así os améis también vosotros los unos a los otros» (Jn 13, 34). No por casualidad la oración sacerdotal corona esta «mistagogia» mostrando a Cristo en su unidad con el Padre, dispuesto a volver a él a través del sacrificio de sí mismo y únicamente deseoso de que sus discípulos participen de su unidad con el Padre: «como tú, Padre, en mí y yo en ti, que ellos también sean uno en nosotros» (Jn 17, 21).

5. A partir de ese núcleo de discípulos que escucharon estas palabras, se ha formado toda la Iglesia, extendiéndose en el tiempo y en el espacio como «un pueblo congregado por la unidad del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo» (S. Cipriano, De Orat. Dom., 23). La unidad profunda de este nuevo pueblo no excluye la presencia, en su interior, de tareas diversas y complementarias. Así, a los primeros apóstoles están ligados especialmente aquellos que han sido puestos para renovar in persona Christi el gesto que Jesús realizó en la Última Cena, instituyendo el sacrificio eucarístico, «fuente y cima de toda la vida cristiana» (Lumen gentium, 11). El carácter sacramental que los distingue, en virtud del Orden recibido, hace que su presencia y ministerio sean únicos, necesarios e insustituibles.

Han pasado casi 2000 años desde aquel momento. ¡Cuántos sacerdotes han repetido aquel gesto! Muchos han sido discípulos ejemplares, santos, mártires. ¿Cómo olvidar, en este Año Jubilar, a tantos sacerdotes que han dado testimonio de Cristo con su vida hasta el derramamiento de su sangre? Su martirio acompaña toda la historia de la Iglesia y marca también el siglo que acabamos de dejar atrás, caracterizado por diversos regímenes dictatoriales y hostiles a la Iglesia. Quiero, desde el Cenáculo, dar gracias al Señor por su valentía. Los miramos para aprender a seguirlos tras las huellas del Buen Pastor que «da su vida por las ovejas» (Jn 10, 11).

Un tesoro en vasijas de barro

6. Es verdad. En la historia del sacerdocio, no menos que en la de todo el pueblo de Dios, se advierte también la oscura presencia del pecado. Tantas veces la fragilidad humana de los ministros ha ofuscado en ellos el rostro de Cristo. Y, ¿cómo sorprenderse, precisamente aquí, en el Cenáculo? Aquí, no sólo se consumó la traición de Judas, sino que el mismo Pedro tuvo que vérselas con su debilidad, recibiendo la amarga profecía de la negación. Al eli-

gir a hombres como los Doce, Cristo no se hacía ilusiones: en esta debilidad humana fue donde puso el sello sacramental de su presencia. La razón nos la señala Pablo: «llevamos este tesoro en vasijas de barro, para que aparezca que una fuerza tan extraordinaria es de Dios y no de nosotros» (2 Co 4, 7).

Por eso, a pesar de todas las fragilidades de sus sacerdotes, el pueblo de Dios ha seguido creyendo en la fuerza de Cristo, que actúa a través de su ministerio. ¿Cómo no recordar, a este respecto, el testimonio admirable del pobre de Asís? Él que, por humildad, no quiso ser sacerdote, dejó en su testamento la expresión de su fe en el misterio de Cristo presente en los sacerdotes, declarándose dispuesto a recurrir a ellos sin tener en cuenta su pecado, incluso aunque lo hubiesen perseguido. «Y hago esto —explicaba— porque del Altísimo Hijo de Dios no veo otra cosa corporalmente, en este mundo, que su Santísimo Cuerpo y su Santísima Sangre, que sólo ellos consagran y sólo ellos administran a los otros» (Fuentes Franciscanas, n. 113).

7. Desde este lugar en que Cristo pronunció las palabras sagradas de la institución eucarística os invito, queridos sacerdotes, a redescubrir el «don» y el «misterio» que hemos recibido. Para entenderlo desde su raíz, hemos de reflexionar sobre el sacerdocio de Cristo. Ciertamente, todo el pueblo de Dios participa de él en virtud del Bautismo. Pero el Concilio Vaticano II nos recuerda que, además de esta participación común de todos los bautizados, hay otra específica, ministerial, que es diversa por esencia de la primera, aunque está íntimamente ordenada a ella (cf. *Lumen gentium*, 10).

Al sacerdocio de Cristo nos acercamos desde una óptica particular en el contexto del Jubileo de la Encarnación. Este nos invita a contemplar en Cristo la íntima conexión que existe entre su sacerdocio y el misterio de su persona. El sacerdocio de Cristo no es «accidental», no es una tarea que Él habría podido incluso no asumir, sino que está inscrito en su identidad de Hijo encarnado, de Hombre-Dios. Ya todo, en la relación entre la humanidad y Dios, pasa por Cristo: «Nadie va al Padre sino por mí» (Jn 14, 6). Por eso, Cristo es sacerdote de un sacerdocio eterno y universal, del cual el de la primera Alianza era figura y preparación (cf. Hb 9, 9). Él lo ejerce en plenitud desde que ha sido exaltado como Sumo Sacerdote «a la diestra del trono de la Majestad en los cielos» (Hb 8, 1). Desde entonces ha cambiado el mismo estatuto del sacerdocio en la humanidad: ya no hay más que un único sacerdocio, el de Cristo, que puede ser diversamente participado y ejercido.

Sacerdos et Hostia

8. Al mismo tiempo, ha sido llevado a su perfección el sentido del sacrificio, la acción sacerdotal por excelencia. Cristo en el Gólgota ha hecho de su misma vida una ofrenda de valor eterno, ofrenda «redentora» que nos ha abierto para siempre el camino de la comunión con Dios, interrumpida por el pecado.

Ilumina este misterio la carta a los Hebreos, poniendo en labios de Cristo algunos versos del Salmo 40: «Sacrificio y oblación no quisiste; pero me has formado un cuerpo... ¡He aquí que vengo... a hacer, oh Dios, tu voluntad!» (Hb 10, 5-7; cf. Sal 40 [39], 7-9). Según el autor de la carta, estas palabras proféticas fueron pronunciadas por Cristo en el momento de su venida al mundo. Expresan su misterio y su misión. Comienzan a realizarse desde el momento de la Encarnación, si bien alcanzan su culmen en el sacrificio del Gólgota. Desde entonces, toda ofrenda del sacerdote no es más que volver a presentar al Padre la única ofrenda de Cristo, hecha una vez para siempre.

Sacerdos et Hostia. Sacerdote y Víctima. Este aspecto sacrificial marca profundamente la Eucaristía y es, al mismo tiempo, dimensión constitutiva del sacerdocio de Cristo y, en consecuencia, de nuestro sacerdocio. Volvamos a leer, desde esta perspectiva, las palabras que pronunciamos cada día, y que resonaron por primera vez precisamente aquí, en el Cenáculo: «Tomad y comed todos de él, porque esto es mi Cuerpo que se entrega por vosotros... Tomad y bebed todos de él, porque este es el cáliz de mi Sangre, Sangre de la Alianza nueva y eterna, que será derramada por vosotros y por todos los hombres para el perdón de los pecados».

Son las palabras transmitidas, con redacciones sustancialmente convergentes, por los Evangelistas y por Pablo. Fueron pronunciadas en este lugar al anochecer del Jueves Santo. Dando a los apóstoles su Cuerpo como comida y su Sangre como bebida, Él expresó la profunda verdad del gesto que iba a ser realizado poco después en el Gólgota. En el Pan eucarístico está el mismo Cuerpo nacido de María y ofrecido en la Cruz:

Ave verum Corpus natum de Maria Virgine, vere passum, immolatum in cruce pro homine.

9. ¿Cómo no volver siempre de nuevo a este misterio que encierra toda la vida de la Iglesia? Este sacramento ha alimentado durante dos mil años a innumerables creyentes. De él ha brotado un río de gracia. ¡Cuántos santos han encontrado en él no sólo el signo, sino como una anticipación del Paraíso!

Dejémonos llevar por la inspiración contemplativa, rica de poesía y teología, con la que Santo Tomás de Aquino ha cantado el misterio en las palabras del Pange lingua. El eco de aquellas palabras me llega aquí hoy, en el

Cenáculo, como voz de tantas comunidades cristianas dispersas por el mundo, de tantos sacerdotes, personas de vida consagrada y fieles, que cada día se postran en adoración ante el misterio eucarístico:

Verbum caro, panem verum verbo carnem efficit, fitque sanguis Christi merum, et, si sensus deficit, ad firmandum cor sincerum sola fides sufficit.

Haced esto en memoria mía

10. El misterio eucarístico, en el que se anuncia y celebra la muerte y resurrección de Cristo en espera de su venida, es el corazón de la vida eclesial. Para nosotros tiene, además, un significado verdaderamente especial: es el centro de nuestro ministerio. Éste, ciertamente, no se limita a la celebración eucarística, sino que también implica un servicio que va desde el anuncio de la Palabra, a la santificación de los hombres a través de los sacramentos y a la guía del pueblo de Dios en la comunión y en el servicio. Sin embargo, la Eucaristía es la fuente desde la que todo mana y la meta a la que todo conduce. Junto con ésta, ha nacido nuestro sacerdocio en el Cenáculo.

«Haced esto en memoria mía» (Lc 22, 19): Las palabras de Cristo, aunque dirigidas a toda la Iglesia, son confiadas, como tarea específica, a los que continuarán el ministerio de los primeros apóstoles. A ellos Jesús entrega la acción, que acaba de realizar, de transformar el pan en su Cuerpo y el vino en su Sangre, la acción con la que Él se manifiesta como Sacerdote y Víctima. Cristo quiere que, desde ese momento en adelante, su acción sea sacramentalmente también acción de la Iglesia por las manos de los sacerdotes. Diciendo «haced esto» no sólo señala el acto, sino también el sujeto llamado a actuar, es decir, instituye el sacerdocio ministerial, que pasa a ser, de este modo, uno de los elementos constitutivos de la Iglesia misma.

11. Esta acción tendrá que ser realizada «en su memoria». La indicación es importante. La acción eucarística celebrada por los sacerdotes hará presente en toda generación cristiana, en cada rincón de la tierra, la obra realizada por Cristo. En todo lugar en el que sea celebrada la Eucaristía, allí, de modo incruento, se hará presente el sacrificio cruento del Calvario, allí estará presente Cristo mismo, Redentor del mundo.

«Haced esto en memoria mía». Volviendo a escuchar estas palabras, aquí, entre las paredes del Cenáculo, viene espontáneo imaginarse los sentimientos de Cristo. Eran las horas dramáticas que precedían a la Pasión. El evangelista Juan evoca los momentos de aflicción del Maestro que prepara a los apóstoles para su propia partida. Cuánta tristeza en sus ojos: «por haberos dicho esto vuestros corazones se han llenado de tristeza» (Jn 16, 6).

Pero Jesús los tranquiliza: «no os dejaré huérfanos, volveré a vosotros» (Jn 14, 18). Si bien el misterio de la Pascua los apartará de su mirada, Él estará, más que nunca, presente en su vida, y lo estará «todos los días, hasta el fin del mundo» (Mt 28, 20).

Memorial que se actualiza

12. Su presencia tendrá muchas expresiones; pero, ciertamente, la más sublime será precisamente la de la Eucaristía: no un simple recuerdo, sino «memorial» que se actualiza; no vuelta simbólica al pasado, sino presencia viva del Señor en medio de los suyos. De ello será siempre garante el Espíritu Santo, cuya efusión en la celebración eucarística hace que el pan y el vino se conviertan en el Cuerpo y la Sangre de Cristo. Es el mismo Espíritu que en la noche de Pascua, en este Cenáculo, fue «exhalado» sobre los apóstoles (cf. Jn 20, 22), y que los encontró todavía aquí, reunidos con María, el día de Pentecostés. Entonces los envolvió como viento impetuoso y fuego (cf. Hch 2, 1-4) y los impulsó a ir por todas las direcciones del mundo, para anunciar la Palabra y reunir al pueblo de Dios en la «fracción del pan» (cf. Hch 2, 42).

13. A los dos mil años del nacimiento de Cristo, en este Año Jubilar, tenemos que recordar y meditar, de modo especial, la verdad de lo que podemos llamar su «nacimiento eucarístico». El Cenáculo es precisamente el lugar de este «nacimiento». Aquí comenzó para el mundo una nueva presencia de Cristo, una presencia que se da ininterrumpidamente donde se celebra la Eucaristía y un sacerdote presta a Cristo su voz, repitiendo las palabras santas de la institución.

Esta presencia eucarística ha recorrido los dos milenios de la historia de la Iglesia y la acompañará hasta el fin de la historia. Para nosotros es una alegría y, al mismo tiempo, fuente de responsabilidad, el estar tan estrechamente vinculados a este misterio. Queremos hoy tomar conciencia de él, con el corazón lleno de admiración y gratitud, y con esos sentimientos entrar en el Triduo Pascual de la pasión, muerte y resurrección de Cristo.

La entrega del Cenáculo

14. Mis queridos hermanos sacerdotes, que el Jueves Santo os reunís en las catedrales en torno a vuestros Pastores, como los presbíteros de la Iglesia que está en Roma se reúnen en torno al Sucesor de Pedro, ¡acoged estas reflexiones, meditadas en la sugestiva atmósfera del Cenáculo! Sería difícil encontrar un lugar que pueda recordar mejor el misterio eucarístico y, a la vez, el misterio de nuestro sacerdocio.

Permanezcamos fieles a esta «entrega» del Cenáculo, al gran don del Jueves Santo. Celebremos siempre con fervor la Santa Eucaristía. Postrémonos con frecuencia y prolongadamente en adoración delante de Cristo Eucaristía. Entremos, de algún modo, «en la escuela» de la Eucaristía. Muchos sacerdotes, a través de los siglos, han encontrado en ella el consuelo prometido por Jesús la noche de la Última Cena, el secreto para vencer su soledad, el apoyo para soportar sus sufrimientos, el alimento para retomar el camino después de cada desaliento, la energía interior para confirmar la propia elección de fidelidad. El testimonio que daremos al pueblo de Dios en la celebración eucarística depende mucho de nuestra relación personal con la Eucaristía.

15. ¡Volvamos a descubrir nuestro sacerdocio a la luz de la Eucaristía! Hagamos redescubrir este tesoro a nuestras comunidades en la celebración diaria de la Santa Misa y, en especial, en la más solemne de la asamblea dominical. Que crezca, gracias a vuestro trabajo apostólico, el amor a Cristo presente en la Eucaristía. Es un compromiso que asume una relevancia especial en este Año Jubilar. Mi pensamiento se dirige al Congreso Eucarístico Internacional, que se desarrollará en Roma del 18 al 25 de junio próximo, y tendrá como tema Jesucristo, único salvador del mundo, pan para nuestra vida. Será un acontecimiento central del Gran Jubileo, que ha de ser un «año intensamente eucarístico» (Tertio millennio adveniente, 55). Este Congreso pondrá de manifiesto precisamente la íntima relación entre el misterio de la Encarnación del Verbo y la Eucaristía, sacramento de la presencia real de Cristo.

Os envío desde el Cenáculo el abrazo eucarístico. Que la imagen de Cristo, rodeado por los suyos en la Última Cena, nos lleve, a cada uno de nosotros, a un dinamismo de fraternidad y comunión. Grandes pintores se han consolidado delineando el rostro de Cristo entre sus apóstoles en la escena de la Última Cena; ¿cómo olvidar la obra maestra de Leonardo? Pero sólo los santos, con la intensidad de su amor, pueden penetrar en la profundidad de este misterio, apoyando como Juan la cabeza en el pecho de Jesús (cf. Jn 13, 25). Aquí nos encontramos, en efecto, en la cima del amor: «habiendo amado a los suyos que estaban en el mundo, los amó hasta el extremo».

16. Quiero concluir esta reflexión, que con afecto entrego a vuestro corazón, con las palabras de una antigua oración:

«Te damos gracias, Padre nuestro, por la vida y el conocimiento que nos diste a conocer por medio de Jesús, tu siervo. A ti la gloria por los siglos. Así como este trozo de pan estaba disperso por los montes y reunido se ha

hecho uno, así también reúne a tu Iglesia desde los confines de la tierra en tu reino [...] Tú, Señor omnipotente, has creado el universo a causa de tu Nombre, has dado a los hombres alimento y bebida para su disfrute, a fin de que te den gracias y, además, a nosotros nos has concedido la gracia de un alimento y bebida espirituales y de vida eterna por medio de tu siervo [...] A ti la gloria por los siglos» (Didaché 9, 3-4; 10, 3-4).

Desde el Cenáculo, queridos hermanos en el sacerdocio, os abrazo espiritualmente a todos y os bendigo con todo mi corazón.

Jerusalén, 23 de marzo de 2000.

HOMILÍA DE JUAN PABLO II SANTA MISA EN LA BASÍLICA DE LA ANUNCIACIÓN

Nazaret, sábado 25 de marzo

"He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra" (Ángelus).
Beatitud; hermanos en el episcopado; padre custodio; queridos hermanos y hermanas: 1. 25 de marzo del año 2000, solemnidad de la Anunciación en el año del gran jubileo: hoy los ojos de toda la Iglesia se dirigen a Nazaret. He deseado volver a la ciudad de Jesús para sentir una vez más, en contacto con este lugar, la presencia de la mujer de quien san Agustín escribió: "Él eligió a la madre que había creado; creó a la madre que había elegido" (Sermo 69, 3, 4). Aquí es muy fácil comprender por qué todas las generaciones llaman a María bienaventurada (cf. Lc 1, 48). Saludo con afecto a Su Beatitud el patriarca Michel Sabbah, y le agradezco sus amables palabras de presentación. Junto con el arzobispo Butros Mouallem y todos vosotros, obispos, sacerdotes, religiosos, religiosas y laicos, me alegro por la gracia de esta solemne celebración. Me complace tener la oportunidad de saludar al ministro general franciscano, padre Giacomo Bini, que me ha dado la bienvenida a mi llegada, y expresar al custodio, padre Giovanni Battistelli, así como a los frailes de la Custodia la admiración de toda la Iglesia por la devoción con que realizáis vuestra vocación única. Con gratitud rindo homenaje a vuestra fidelidad a la tarea que os confió san Francisco mismo y que han confirmado los Papas a lo largo de los siglos. 2. Nos hallamos reunidos para celebrar el gran misterio realizado aquí hace dos mil años. El evangelista san Lucas sitúa claramente el acontecimiento en el tiempo y en el espacio: "A los seis meses, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Gali-

lea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José; (...) la virgen se llamaba María" (Lc 1, 26-27). Pero para comprender lo que sucedió en Nazaret hace dos mil años, debemos volver a la lectura tomada de la carta a los Hebreos. Este texto nos permite escuchar una conversación entre el Padre y el Hijo sobre el designio de Dios desde toda la eternidad: "Tú no has querido sacrificios ni ofrendas, pero me has preparado un cuerpo. No has aceptado holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije: (...) "Aquí estoy, oh Dios, para hacer tu voluntad"" (Hb 10, 5-7). La carta a los Hebreos nos dice que, obedeciendo a la voluntad del Padre, el Verbo eterno viene a nosotros para ofrecer el sacrificio que supera todos los sacrificios ofrecidos en la antigua Alianza. Su sacrificio eterno y perfecto redime el mundo. El plan divino se reveló gradualmente en el Antiguo Testamento, de manera especial en las palabras del profeta Isaías, que acabamos de escuchar: "El Señor, por su cuenta, os dará una señal. Mirad: la virgen está encinta y dará a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel" (Is 7, 14). Emmanuel significa "Dios-con-nosotros". Con estas palabras se anuncia el acontecimiento único que iba a tener lugar en Nazaret en la plenitud de los tiempos, y es el acontecimiento que estamos celebrando aquí con alegría y felicidad intensas. 3. Nuestra peregrinación jubilar ha sido un viaje espiritual, que empezó siguiendo los pasos de Abraham, "nuestro padre en la fe" (Canon romano; cf. Rm 4, 11-12). Este viaje nos ha traído hoy a Nazaret, donde nos encontramos con María, la hija más auténtica de Abraham. María, más que cualquier otra persona, puede enseñarnos lo que significa vivir la fe de "nuestro padre". En muchos aspectos, María es claramente diferente de Abraham; sin embargo, de un modo más profundo, "el amigo de Dios" (cf. Is 41, 8) y la joven de Nazaret son muy parecidos. Dios hace a ambos una maravillosa promesa. Abraham se convertiría en padre de un hijo, de quien nacería una gran nación. María se convertiría en madre de un Hijo que sería el Mesías, el Ungido. Gabriel le dice: "Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo. (...) El Señor Dios le dará el trono de David, su padre, (...) y su reino no tendrá fin" (Lc 1, 31-33). Tanto para Abraham como para María la promesa divina es algo completamente inesperado. Dios altera el curso diario de su vida, modificando los ritmos establecidos y las expectativas comunes. Tanto a Abraham como a María la promesa les parece imposible. La mujer de Abraham, Sara, era estéril, y María no estaba aún casada: "¿Cómo será eso -pregunta-, pues no conozco varón?" (Lc 1, 34). 4. Como a Abraham, también a María se le pide que diga "sí" a algo que nunca antes había sucedido. Sara es la primera de las mujeres estériles de la Biblia que concibe por el poder de Dios, del mismo modo que Isabel será la últi-

ma. Gabriel habla de Isabel para tranquilizar a María: "Ahí tienes, a tu parienta Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo" (Lc 1, 36). Como Abraham, también María debe caminar en la oscuridad, confiando plenamente en Aquel que la ha llamado. Sin embargo, incluso su pregunta: "¿Cómo será eso?", sugiere que María está dispuesta a decir "sí", a pesar de su temor y de su incertidumbre. María no pregunta si la promesa es posible, sino únicamente cómo se cumplirá. Por eso, no nos sorprende que finalmente pronuncie su "sí": "He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra" (Lc 1, 38). Con estas palabras, María se presenta como verdadera hija de Abraham, y se convierte en Madre de Cristo y en Madre de todos los creyentes. 5. Para penetrar más a fondo en este misterio, volvamos al momento del viaje de Abraham, cuando recibió la promesa. Sucedió en el momento en que acogió en su casa a tres misteriosos huéspedes (cf. Gn 18, 1-15), y les rindió la adoración debida a Dios: tres vidit et unum adoravit. Aquel misterioso encuentro prefigura la Anunciación, cuando María es fuertemente impulsada a la comunión con el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo. Mediante el "sí" que María pronunció en Nazaret, la Encarnación se convirtió en el maravilloso cumplimiento del encuentro de Abraham con Dios. Así, siguiendo los pasos de Abraham, hemos llegado a Nazaret para alabar a la mujer "por quien la luz ha brillado en el mundo" (himno Ave Regina caelorum). 6. Pero hemos venido también a implorarlo. ¿Qué pedimos nosotros, peregrinos en nuestro itinerario hacia el tercer milenio cristiano, a la Madre de Dios? Aquí, en la ciudad que Pablo VI, cuando visitó Nazaret, definió "la escuela del Evangelio", donde "se aprende a observar, a escuchar, a meditar, a penetrar en el sentido, tan profundo y misterioso, de aquella simplicísima, humildísima y bellísima manifestación del Hijo de Dios" (Homilía en Nazaret, 5 de enero de 1964), pido, ante todo, una gran renovación de la fe de todos los hijos de la Iglesia. Una profunda renovación de la fe: no sólo una actitud general de vida, sino también una profesión consciente y valiente del Credo: "Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est". En Nazaret, donde Jesús "crecía en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y ante los hombres" (Lc 2, 52), pido a la Sagrada Familia que impulse a todos los cristianos a defender la familia contra las numerosas amenazas que se ciernen actualmente sobre su naturaleza, su estabilidad y su misión. A la Sagrada Familia encomiendo los esfuerzos de los cristianos y de todos los hombres de buena voluntad para defender la vida y promover el respeto a la dignidad de todo ser humano. A María, la Theotókos, la gran Madre de Dios, consagro las familias de Tierra Santa, las familias del mundo. En Nazaret, donde Jesús comenzó su ministerio públi-

co, pido a María que ayude a la Iglesia por doquier a predicar la "buena nueva" a los pobres, como él hizo (cf. Lc 4, 18). En este "año de gracia del Señor", le pido que nos enseñe el camino de la obediencia humilde y gozosa al Evangelio para servir a nuestros hermanos y hermanas, sin preferencias ni prejuicios. "No desprecies mis súplicas, oh Madre del Verbo encarnado, antes bien dignate aceptarlas y favorablemente escucharlas. Así sea" (Memorare).

**MENSAJE DEL PAPA JUAN PABLO II
AL CARDENAL WILLIAM W. BAUM,
PENITENCIARIO MAYOR, Y A LOS CONFESORES:
«EL CONFESOR ES MAESTRO Y PADRE»**

Al venerado hermano
cardenal WILLIAM W. BAUM,
penitenciario mayor

1. Con apreciable solicitud usted, señor cardenal, ha proveído a organizar también este año el tradicional curso sobre el fuero interno para los candidatos próximos al sacerdocio y los sacerdotes recién ordenados, reservando una cordial acogida también a los sacerdotes maduros y expertos en el ministerio.

Deseo expresarle mi complacencia por esta iniciativa, que cobra un significado particular en el Año jubilar, pues es esencialmente el año del gran regreso y del gran perdón, y, como afirmé en la bula de convocación *Incarnationis mysterium*, el sacramento de la penitencia desempeña un papel primario en esta efusión de la misericordia divina. Por otra parte, el fuero interno versa ante todo sobre ese sacramento y, en general, sobre los contenidos de la conciencia, que ordinariamente se manifiestan con confianza a la Iglesia en el marco del sacramento de la penitencia.

Aprovecho de buen grado esta ocasión para expresar mi aprecio también a los prelados y a los oficiales de la Penitenciaría apostólica, cuyo valioso trabajo está ordenado institucionalmente a materias relativas al fuero interno. Extiendo, asimismo, mi estima y gratitud a los padres penitenciaros de las basílicas patriarcales de la ciudad, quienes por misión, subrayada y exaltada en este Año santo, viven su sacerdocio con un compromiso continuo en la pastoral de la reconciliación. Por último, dirijo un saludo particularmente afectuoso a los jóvenes sacerdotes y a los candidatos al sacerdocio que,

aprovechando esta oportuna iniciativa de la Penitenciaría apostólica, se han preparado durante estos días para un fructuoso cumplimiento de su futura misión.

2. Deseo que el agradecimiento y la exhortación expresados aquí lleguen a todos los sacerdotes del mundo, animándolos y sosteniéndolos en la obra dedicada a la salvación de sus hermanos mediante el ministerio de la confesión, una de las expresiones más significativas de su sacerdocio.

Nuestro Señor Jesucristo nos redimió mediante el misterio pascual, cuyo centro es, por decirlo así, el momento del sacrificio cruento. El sacerdote, como ministro del perdón en el sacramento de la penitencia, actúa in persona Christi: ¿cómo podría dejar de sentirse comprometido a participar con toda su vida en la actitud sacrificial de Cristo? Esta perspectiva, sin olvidar el valor de los sacramentos ex opere operato -por tanto, independientemente de la santidad o dignidad del ministro-, abre ante él una inmensa riqueza ascética, ofreciéndole los motivos supremos por los cuales, precisamente por el ejercicio y en el ejercicio de sus funciones sacramentales, debe ser santo y encontrar estímulos y ocasiones de ulterior santificación en el ejercicio mismo del ministerio. Al ser obra divina, el perdón de los pecados debe realizarse con disposiciones espirituales tan elevadas que se pueda afirmar que ese sublime ministerio, en la medida en que lo permita la debilidad humana, se lleva a cabo digne Deo. Esto, sin duda, incrementará la confianza de los fieles. El anuncio de la verdad, sobre todo en el orden moral espiritual, es efectivamente mucho más creíble cuando quien la proclama no sólo tiene el título académico de doctor, sino que sobre todo da testimonio de ella con su vida.

Por otra parte, teniendo en cuenta la esencial connotación oblativa que tiene este sacramento, los mismos penitentes no podrán menos de sentir un comprometedor impulso a corresponder a la misericordia del Señor con una santidad de vida que los una cada vez más íntimamente a Cristo, que por nuestra salvación se convirtió en víctima.

3. Si el misterio pascual es realidad de muerte -aspecto sacrificial-, es porque Dios lo dispuso así sólo con vistas a la vida de la resurrección. También el sacramento de la penitencia -asimilación a Jesús muerto y resucitado-, encierra en sí la restitución de la vida sobrenatural de gracia o el aumento de ella cuando se trata sólo de pecados veniales. Por eso, el misterio de este sacramento sólo se puede entender plenamente a la luz de la parábola del hijo pródigo: «Convenía celebrar una fiesta y alegrarse, porque este hermano tuyo estaba muerto, y ha vuelto a la vida; estaba perdido, y ha sido hallado» (Lc 15, 32).

4. El ministro del sacramento de la penitencia es maestro, es testigo y, con el Padre, es padre de la vida divina restituida y destinada a la plenitud. Su magisterio es el de la Iglesia, porque él, actuando in persona Christi, no se anuncia a sí mismo, sino a Jesucristo: «No nos predicamos a nosotros mismos, sino a Cristo Jesús como Señor, y a nosotros como siervos vuestros por Jesús» (2 Co 4, 5).

Su testimonio se encomienda a la humildad de las virtudes practicadas y no con ostentación: «Cuando hagas limosna, no vayas tocando la trompeta delante de ti. (...) Cuando vayas a orar, entra en tu aposento y, después de cerrar la puerta, ora a tu Padre, que está allí, en lo secreto» (Mt 6, 2. 6). Al devolver la vida de gracia, cumple el mandato que Jesús dio a los Apóstoles en su primera misión: «Gratis lo recibisteis; dadlo gratis» (Mt 10, 8).

5. En la reconciliación sacramental el perdón de Dios es fuente de renacimiento espiritual y principio eficaz de santificación, hasta la cima de la perfección cristiana.

El sacramento de la reconciliación no sólo confiere objetivamente el perdón de Dios al pecador arrepentido que lo recibe con las debidas condiciones, sino que también le concede, por el amor misericordioso del Padre, gracias especiales, que le ayudan a superar las tentaciones, a evitar recaídas en los pecados de los que se ha arrepentido y a hacer, en cierta medida, una experiencia personal de ese perdón. En este sentido, hay un vínculo muy estrecho entre el sacramento de la penitencia y el de la Eucaristía, en el que, con el recuerdo de la pasión de Jesús, «mens impletur gratia et futurae gloriae nobis pignus datur».

En concreto, con fidelidad al designio salvífico de Dios, tal como de hecho él quiso realizarlo, «hay que superar la tendencia, bastante generalizada, a rechazar cualquier mediación salvífica, poniendo al pecador en relación directa con Dios» (Discurso a los obispos portugueses en visita «ad limina», 30 de noviembre de 1999 n. 4: L'Osservatore Romano, edición en lengua española, 17 de diciembre de 1999, p. 6). «Ojalá que uno de los frutos del gran jubileo del año 2000 sea la vuelta generalizada de los fieles cristianos a la práctica sacramental de la confesión» (ib.).

6. El amor misericordioso de Dios, que invita a volver y está dispuesto a perdonar, no tiene límites ni de tiempo ni de lugar. Mediante el ministerio de la Iglesia siempre está a disposición, no sólo de Jerusalén, como en la profecía de Zacarías, sino también del mundo entero, «una fuente abierta (...) para lavar el pecado y la impureza» (Zc 13, 1), de la que se derramará sobre todos «un espíritu de gracia y de oración» (Zc 12, 10).

La caridad de Dios, aunque no esté limitada en el tiempo y en el espacio, resplandece de modo muy especial en el Año jubilar: al don fundamental de la restitución de la gracia, de modo ordinario mediante el sacramento de la penitencia, y al consiguiente perdón de la pena del infierno, el Señor, dives in misericordia, une también, mediante el ministerio de la Iglesia, la remisión de la pena temporal con el don de las indulgencias, obviamente si se consiguen con las debidas disposiciones de santidad o, por lo menos, de tendencia a la santidad. Por tanto, las indulgencias, «lejos de ser una especie de descuento con respecto al compromiso de conversión, son más bien una ayuda para un compromiso más firme, generoso y radical» (Audiencia general del 29 de septiembre de 1999, n. 5: L'Osservatore Romano, edición en lengua española, 1 de octubre de 1999, p. 3). En efecto, la indulgencia plenaria exige el perfecto desapego del pecado y el recurso a los sacramentos de la penitencia y de la Eucaristía, en la comisión jerárquica con la Iglesia, expresada mediante la oración según las intenciones del Sumo Pontífice.

7. Exhorto vivamente a los sacerdotes a educar a los fieles, con una catequesis adecuada y profunda, para que aprovechen el gran bien de las indulgencias, según la mente y el espíritu de la Iglesia. En especial, los sacerdotes confesores podrían asignar con mucha utilidad a sus penitentes, como penitencia sacramental, prácticas dotadas de indulgencia, siempre según los criterios de justa proporción con las culpas confesadas.

Aunque sólo fuera por el ministerio del perdón, que el Señor le ha confiado, la misión del sacerdote merecería ser vivida con plenitud: la salvación de sus hermanos no puede por menos de ser para él motivo de profundo gozo espiritual.

Con esta certeza, elevo mi oración al Señor misericordioso por todos los miembros de la Penitenciaría apostólica, por los padres penitenciarios y por los jóvenes que se preparan para su futuro sacerdocio, a fin de que les conceda plena generosidad para cumplir su servicio a las almas en la intimidad del coloquio penitencial. En efecto, especialmente entonces, el sacerdote es «colaborador de Dios» para la construcción del «edificio de Dios» (cf. 1 Co 3, 9).

Como prenda de abundantes favores celestiales le envío a usted, señor cardenal, a sus colaboradores, a los padres penitenciarios y a todos los participantes en el curso sobre el fuero interno, una especial bendición apostólica.

Vaticano, 1 de abril de 2000

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

DOCUMENTS

LA IGLESIA ORA POR PEDRO MENSAJE DEL COMITÉ EJECUTIVO DE LA CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA EN EL 80 CUMPLEAÑOS DE S.S. JUAN PABLO II

(Aprobado en la 239 reunión de 11 de mayo de 2000)

Una vez más el Santo Padre Juan Pablo II sobrevolará nuestra Patria. En esta ocasión será para visitar el santuario de Fátima, llamar de nuevo a María bienaventurada y alegrarse, particularmente en este Año Jubilar, en el Dios de la salvación, que en la plenitud de los tiempos nos envió a su Hijo nacido de mujer. Con la beatificación de los dos niños pastores, Jacinto y Francisca, se unirá al cántico de la Virgen para proclamar que Dios exalta a los humildes.

Os invitamos, hermanos, a que con motivo de este nuevo viaje apostólico del Papa y de la celebración de su 80 cumpleaños el próximo día 18, os unáis a nosotros en la alegría y el agradecimiento. Al ver su vida tan llena y fecunda en frutos de Evangelio, queremos manifestar al Santo Padre, juntamente con vosotros el sentimiento de admiración y de gratitud que llevamos en el corazón: ¡qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que anuncia la paz, que trae buenas nuevas, que anuncia salvación! (Is 52,7; cf. Rom 10,15).

En este tiempo pascual las lecturas litúrgicas nos adentran en el clima espiritual de la primitiva comunidad cristiana, tal como lo describe el libro de los Hechos de los Apóstoles. Aquel dinamismo evangelizador, la valentía en

la predicación, la armonía de la comunidad y la autenticidad del testimonio fueron impulsados y sostenidos de una manera especial por la fortaleza y las palabras llenas de sabiduría que Dios otorgaba al apóstol San Pedro.

La Iglesia de hoy goza del mismo don de Dios a través del sucesor de Pedro. El es también un verdadero testigo, que no puede dejar de hablar de lo que ha visto y oído (cf. Hech 4,20). Su profunda experiencia de fe la hemos podido comprobar todos en nuestros encuentros personales con él, en las visitas que nos ha hecho a España y en la misma televisión. Con su palabra y con su vida ejerce el ministerio confiado por el Señor de confirmar en la fe a los hermanos (cf Lc 22,32).

Lo vemos como el seguidor de Jesucristo, que le confiesa su amor una y otra vez (cf. Jn 21,15-17). El apóstol que con el ardor del Espíritu lo proclama redentor del mundo por su muerte y resurrección, Señor y Salvador universal. Lo mismo que Pedro ante el pueblo y sus jefes, el Papa habla con sinceridad y valentía ante las multitudes que lo rodean y ante los gobernantes de las naciones y les anuncia a Jesucristo y el mensaje del Evangelio. Impulsando la acción de los católicos y de todos los hombres y mujeres de buena voluntad a favor de la paz y de la justicia, está contribuyendo a crear la nueva civilización del amor. Como a aquel paralítico al que curó Pedro, también hoy el Papa dice a la humanidad a menudo desesperanzada o desorientada: "En nombre de Jesucristo, ponte a andar" (Hech 3,6).

Los Hechos de los Apóstoles refieren la preocupación del primer Papa por las comunidades que iban formándose: "Pedro andaba recorriendo todos los lugares y bajó también a visitar a los santos que habitaban en Lida" (Hech 9,32) y lo mismo a otras poblaciones como Joppe o Cesarea (cf. Hech 9,36-43; 10,1-48). Es una faceta que destaca en el ministerio de Juan Pablo II: sus viajes apostólicos por todo el mundo y sus fraternales visitas a las Iglesias particulares significan y contribuyen a hacer efectivo el servicio eclesial del ministerio petrino de ser principio y fundamento, perpetuo y visible, de la unidad de fe y comunión de toda la Iglesia (cf LG 18). En unión con los fieles de nuestras Diócesis, expresamos nuestra vinculación afectiva y efectiva con el Obispo de Roma y le agradecemos su palabra estimulante y el ejemplo de vida entregada.

También el Libro de los Hechos quiere dejar constancia de que toda la Iglesia estaba respaldando la acción evangelizadora de Pedro y apoyándolo con su oración en los momentos de dificultades: "Pedro estaba custodiado en la cárcel y mientras tanto la Iglesia oraba insistentemente por él a Dios" (Hech 12,5). Os invitamos a manteneros firmes en esta tradición

de la familia cristiana. De modo especial el Jubileo que estamos celebrando nos recuerda la necesidad de rezar por las intenciones del Papa. Muchos tendréis ocasión este año de estar muy cerca de él en Roma. Particularmente a los jóvenes que vais a tomar parte en el encuentro mundial os decimos que os dejéis contagiar del vigor espiritual de Juan Pablo II.

Y a todos os exhortamos a que viváis en sintonía de alma con los Pastores de la Iglesia y con quien es su Cabeza visible. Ante las dificultades que hoy tiene la nueva evangelización, ante posibles faltas de comprensión o de interés, todos a una elevemos nuestra voz esperanzada a Dios para pedir por el sucesor de Pedro y los sucesores de los Apóstoles, tomando ejemplo de la primitiva comunidad eclesial: "Señor, concede a tus siervos que puedan predicar tu Palabra con toda valentía" (Hech 4,29).

Felicitemos al Santo Padre en su 80 cumpleaños. Bendecimos a Dios por las gracias que nos reparte a través de su ministerio. Nos alegramos en el regalo de la comunión eclesial. Y pedimos el don del Espíritu Santo para que cada día la vayamos construyendo más plenamente. Así también nosotros, como los primeros cristianos, podremos dar al comienzo del tercer milenio testimonio creíble de la resurrección de Jesucristo.

maig	4	Ntra. Sra. del Roser - La Catedral	4 (adults)
maig	5	Ntra. Sra. del Roser - Es Cap	Madrid, 12 de Mayo de 2000
			9 (adults)
juny	1	Sant Cristòfol - Es Migjorn Gran	10
juny	2	Sant Climent	19
juny	3	Sant Martí - Es Mercadal	17
juny	4	Arxiprestat de Ciutadella - La Catedral	126
		Sant Francesc	4
		Sant Esteve	32
		Sant Bartel	13
		Sant Antoni M. Claret	13
		Salesians	62

de familiarización con el modo especial el Jubileo que estamos celebrando...
del no haber sido la necesidad de estar por las intenciones del Papa...
Muchos también desearon estar año de estar muy cerca de él en Roma. Par-
ticularmente a los jóvenes que van a tomar parte en el encuentro mundial...
de los últimos que os dejó empujando el vigor espiritual de Juan Pablo II...
y a todos os exhortamos a que viváis en sintonía de alma con los Pasto-
res de la Iglesia y con quien es su Cabeza visible. Ante las dificultades que
hay en la nueva evangelización, ante posibles faltas de comprensión o de
interés, todas las cosas que nuestra voz esperaba a Dios para pedir por
el sucesor de Pedro y los sucesores de los Apóstoles, tomando ejemplo de
la primitiva comunidad eclesial. Señor concede a tus siervos que puedan
profundamente sentir cada palabra" (Hech 4:29).
El 12 de mayo de 2000, el Papa dice a la humanidad a menudo desor-
peranzada y desorientada: "En nombre de Jesucristo, ponte a andar" (Hech
3,6).

Los Hechos de los Apóstoles refieren la preocupación del primer Papa
por las comunidades que iban formándose: "Pedro andaba recorriendo
todos los lugares y bajó también a visitar a los santos que habitaban en
Lida" (Hech 9,32) y lo mismo a otras poblaciones como Joppe o Cesarea
(cf. Hech 9,36-43; 10,1-48). Es una faceta que destaca en el ministerio de
Juan Pablo II: sus viajes apostólicos por todo el mundo y sus fraternales
visitas a las Iglesias particulares significan y contribuyen a hacer efectivo
el servicio eclesial del ministerio petrino de ser principio y fundamento,
perpetuo y visible, de la unidad de fe y comunión de toda la Iglesia (cf. LG
18). En unión con los fieles de nuestra Diócesis, expresamos nuestra vin-
culación afectiva y efectiva con el Obispo de Roma y le agradecemos su
palabra estimulante y el ejemplo de vida entregada.

También el Libro de los Hechos quiere dejar constancia de que toda la
Iglesia estaba respaldando la acción evangelizadora de Pedro y apoyando-
le con su oración en los momentos de dificultades: "Pedro estaba custodiado en la cárcel y la Iglesia oraba insistentemente por él" (Hech 12,5). Os invitamos a manteneros firmes en esta tradición

CONFIRMACIONS

Durant els mesos d'abril, maig i juny, el Sr. Bisbe, Administrador Apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano, ha conferit el sagrament de la Confirmació en les parròquies que a continuació es detallen:

maig	4	Ntra. Sra. del Roser – La Catedral	4 (adults)
maig	5	Ntra. Sra. del Roser – Es Castell	11
			9 (adults)
juny	1	Sant Cristòfol – Es Migjorn Gran	10
juny	2	Sant Climent	10
juny	3	Sant Martí – Es Mercadal	17
juny	4	Arxiprestat de Ciutadella – La Catedral	126
		Sant Francesc	4
		Sant Esteve	32
		Sant Rafel	15
		Sant Antoni M. Claret	13
		Salesians	62

El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic encomana a la pregària de la comunitat diocesana aquest prevere i aquestes dues religioses cridats a la casa del Pare els dies:

- 24 de febrer de 2000 - Mn. Francesc Anglada Juaneda, canonge emèrit de la Catedral
- 19 de gener de 2000 – Sor Josefa Carreño, monja de Santa Clara
- 26 de gener de 2000 – Sor Maria Al·lès, franciscana Filla de la Misericòrdia

Mn. Francesc Anglada Juaneda

Nascut el 1917 al si d'una família profundament cristiana, era el setè de nou germans. Va entrar al Seminari, a Ciutadella, el 1928. El 20 de setembre de 1941 era ordenat sacerdot. El Seminari, primer com a professor i després com a rector, va ser part del seu lloc de treball pastoral i de formació dels nous preveres. Va ser ecònom d'Alaior i arxipreste del Centre, a més de Jutge Eclesiàstic. En els últims anys va residir a la Casa Sacerdotal de Ciutadella.

Sor Josefa Carreño

Religiosa des del 1926 quan va entrar al monestir de Santa Isabel de Granada. Monja de Santa Clara, de Ciutadella, des del 1953. Va ser abadessa del monestir al llarg de dotze anys, fins al 1992. Andaluseta de cap a peus, era una “dona de Déu, molt humana, amb un sentit gran de transcendència; i amb una vida fecunda amarada en Déu Pare”.

Sor Maria Al·lès

Nascuda a Ferreries, Sor Maria Auxiliadora Al·lès, religiosa franciscana Filla de la Misericòrdia, havia format part de la congregació des de 1926. Nascuda el 1908, va professar solemnement el 1932. Manyosa i alegre. Amb un caràcter fort i atent alhora, es dedicà al món de l'ensenyament. En els darrers anys va residir en el convent per religioses majors del Degollador, a Ciutadella.

CARTES

Ciudadella de Menorca, 30 de març del 2000

PREVERES

QUARESMA, SETMANA SANTA I PASQUA

“Desde este lugar santo me surge espontáneamente pensar en vosotros en las diversas partes del mundo, con vuestro rostro concreto, más jóvenes o más avanzados en años, en vuestros diferentes estados de ánimo: para tantos, gracias a Dios, de alegría y entusiasmo; y para otros, de dolor, cansancio y quizá desconcierto. En todos quiero venerar la imagen de Cristo que habéis recibido con la consagración, el “carácter” que marca indeleblemente a cada uno de vosotros. Éste es signo de amor de predilección, dirigido a todo sacerdote y con el cual puede siempre contar, para continuar adelante con alegría o volver a empezar con renovado entusiasmo, con la perspectiva de una felicidad cada vez mayor” (de la Carta del Papa Joan Pau II dirigida als preveres en ocasió del Dijous Sant del 2000, n. 3).

Benvolgut en Crist

Amb l'esperit sacerdotal i pasqual que respira la carta que ens dirigeix el Papa en ocasió del proper Dijous Sant, em plau recordar-te les dates dels recessos, trobades i celebracions que tindrem els preveres de la diòcesi durant el mes d'abril i que inclou la setmana gran de l'any litúrgic, a més de fer-te arribar algunes informacions i materials que ens poden ajudar i que anirà bé que disposem d'ells.

II Recés de Quaresma

Dimecres, 5 d'abril, al Seminari Diocesà

A partir del que ens vam proposar, seguirem amb la Lectio divina amb el material elaborat expressament per als preveres i orientat a preparar-nos per anar promocionant grups de lectura creient de la Bíblia, tal com ho vam decidir en el Consell del Presbiteri per aquest curs i com ja ho demanava l'Assemblea Diocesana en referir-se a la nostra formació bíblica. Comptam amb el material en castellà, tal com se'ns ha proporcionat. A fi de tenir una nova oportunitat d'estar junts i compartir taula, el Recés començarà amb el dinar al Seminari a les 14 hores, seguirà a les 15,30 amb Nona i pregària personal, i a les 16,30 lectio divina en grup, per acabar a les 17,30 aproximadament.

Recés i Missa Crismal

Dimecres Sant, 19 d'abril, al Seminari Diocesà

Ens trobarem per a la pregària al Seminari, a les 18 h. A les 19,15 compartirem un poc de bereneta i a les 20,30 celebrarem la Missa Crismal a la Catedral. Convé que convidem a les respectives parròquies i comunitats a aquesta celebració diocesana i que serà jubilar per als preveres per ser l'ocasió de trobar-nos-hi tots. El dia que teníem previst també ens trobarem per a una celebració junts.

Trobada festiva a Sant Joan de Missa

Dimecres de Pasqua, 26 d'abril

Com ho feim cada any, ens trobarem la setmana de Pasqua per a dinar junts a sant Joan de Missa, a partir de migdia.

Informacions i materials

Ens ha arribat una extensa informació de diversos cursos de formació permanent:

- XIII Curs d'actualització sacerdotal a Roma
(26 abril - 25 de maig del 2000)
- LXX Curs d'actualització bíblica a Terra Santa

(29 juny – 27 juliol 2000)

-LXXI Curs bíblic per a preveres a Terra Santa

(13-27 juliol 2000)

-Curs per a preveres a Turquia

(17-31 juliol 2000)

En relació a aquestes dates trobaràs la informació detallada, preus i organització a la Cúria Diocesana. Es facilitarà al qui estigui interessat.

En aquesta mateixa tramesa hi ha els següents materials:

-La Lectio divina (Ac 8, 26-39) per al recés al Seminari del dimecres, 5 d'abril.

-El document de treball de la Comissió teològica internacional "Memòria i reconciliació: l'Església i les culpes del passat".

-La carta del Papa Joan Pau II als preveres en ocasió del Dijous Sant del 2000.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada

Vicari general

Ciutadella de Menorca, 27 d'abril del 2000

PREVERES, MAIG DEL 2000

RECÉS DE PREGÀRIA,

TROBADES I FORMACIÓ PERMANENT

"La joia jubilar no seria completa, si la mirada no es dirigís a aquella que, en l'obediència plena al Pare engendrà per a nosaltres en la carn el Fill de Déu... Dona del silenci i de l'escolta, dòcil a les mans del Pare, la Verge Maria és invocada per totes les generacions com a "benaurada", perquè va saber reconèixer les meravelles que l'Esperit Sant obrà en ella. Que intercedeixi amb especial intensitat a favor del poble cristià durant els propers mesos, per tal que obtingui abundantament gràcia i misericòrdia, tot exultant pels dos mil anys transcorreguts des del naixement del Salvador" (IM 14).

Benvolgut en Crist:

Amb la mirada posada en el mes de maig que està a punt de començar i com a recordatori de tot el que ja està programat i anunciat per a nosaltres, els preveres, em plau concretar amb dates i horaris els moments de trobada que tindrem i que, sens dubte, de participar-hi, ens seran una nova ocasió per aprofundir més i més en la convivència fraternal entre nosaltres, en la pregària, en el coneixement i estalonament mutu, en bé de nosaltres mateixos i de la comunitat cristiana a la qual hem estat enviats a servir.

Recés al Seminari

Dimecres, dia 3 de maig

Seguirem amb la Lectio divina (Lc 19, 1-10) i amb el mateix objectiu que ens hem proposat des del començament. A diferència del mes passat, el Recés començarà a les 11 del matí amb la pregària de Sexta a la capella i temps de pregària personal. A les 12, lectio divina en grup fins les 13 h. Si el grup és tan nombrós com en el darrer recés, serà convenient que ens dividim en dos grups per a facilitar la intervenció de tots. En aquesta ocasió s'encarregaran de l'animació dels grups Mn. Cristòfol Vidal i Mn. Miquel Anglada. A les 13 h. Ofici de Lectura. El recés s'acabarà amb el dinar que tindrà lloc a les 13,30 h. Convé, com sempre avisar a les monges del Seminari: tel. 971382137.

Trobada dels preveres, religiosos i les religioses al Toro

Dissabte, dia 6 de maig

Com cada any i presidits enguany pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, celebrarem la festa de la Patrona de la Diòcesi, la Mare de Déu del Toro conjuntament els preveres, religiosos i religioses units en la pregària, l'Eucaristia i la celebració festiva dinant junts. Ens trobarem a partir de les 12 del migdia per a iniciar la celebració de l'Eucaristia a les 12,30 al Santuari. A continuació, dinarem a la Posada i homenatjarem els germans preveres Mn. Vicent Macián i Mn. Bartomeu Florit en la celebració del cinquantè aniversari de la seva ordenació sacerdotal. Aquests dies entorn de la festa de la Mare de Déu del Toro estan inclosos en les celebracions jubilaris.

El vespre del mateix dissabte, a les 22 h., i com ja és costum, tindrà lloc al Santuari la Vetla de Santa Maria. Convé anunciar-ho a les respectives comunitats.

Jornades de Formació Permanent 17-18 de maig al Toro

Com també està previst, els dies 17-18 de maig tindrem les terceres jornades de formació permanent del present curs. En aquesta ocasió dedicades al món de la comunicació (com ser bons comunicadors i com utilitzar els mitjans de comunicació). Seran dirigides pel Sr. Francisco Serrano, de la C.E. de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal. També dirigirà la Jornada de Teologia del diumenge següent, dia 21 de maig al Toro. De moment, convé reservar les dates, més endavant concretarem la informació.

Preparació del Consell del Presbiteri i del Consell Pastoral

Estan previstes ambdues reunions per als dies 31 de maig (C.Presbiteri) i 3 de juny (C.Pastoral) respectivament. En breu, s'enviaran les corresponents ordres del dia per a preparar les reunions en els respectius arxipresbiterats. Serà una bona ocasió de posar tot el que sigui de la nostra part perquè la corresponsabilitat en la pastoral de la diòcesi sigui obra de tots, a fi que mitjançant el diàleg i les trobades freqüents treballem per fer realitat el que ens proposem, seguint les directrius de l'Assemblea Diocesana i el Pla Pastoral 1999-2002 com a punts immediats de referència.

Que durant aquest mes de maig especialment dedicat a Maria, Mare de Jesús i de l'Església, experimentem com ella ens acompanya en el nostre caminar i ens ajuda en tot moment a ser fidels en la missió de donar a conèixer Jesucrist viu entre nosaltres.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada

Vicari general

Ciutadella de Menorca, 8 de maig del 2000

FORMACIÓ PERMANENT PREVERES MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

El Toro, 17 i 18 de maig 2000

Benvolgut en Crist:

Si Déu ho vol, els propers dies 17 i 18 de maig tindrem les III Jornades de Formació Permanent del present curs. Com ja ho concretàvem en la darrera carta de dia 27 d'abril, dedicarem aquestes jornades a reflexionar sobre el món dels mitjans de comunicació des d'una doble vessant: la nostra pròpia formació per a ser "bons comunicadors" i l'ús adequat que hem de fer dels mitjans de comunicació, especialment els més relacionats amb l'Església.

Dirigirà aquestes jornades el Sr. Francisco Serrano, de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació de la Conferència Episcopal Espanyola.

Començarem el dimecres, dia 17, a les 10,30 del matí. Hi dedicarem tota la jornada, per acabar a les 17,30 del capvespre. Aquest primer dia serà en torn del fet de la comunicació i la nostra missió de comunicadors. L'horari concret el confeccionarem junts a fi d'equilibrar xerrades i col·loqui.

El dijous, dia 18, començant també a les 10,30 del matí, ens centrarem en el fet dels mitjans de comunicació de l'Església i comptarem amb la col·laboració dels professionals directius dels dos mitjans de comunicació insular, diari Menorca i Cope. Dedicarem el matí a aprofundir aspectes i qüestions que afecten a aquests mitjans, com també al Full Dominical, a fi de dialogar sobre el seu sentit i servei a la nostra comunitat illenca i diocesana.

Acabarem amb el dinar. Com sempre, convé confirmar l'assistència a les monges del Toro, tel. 971375060, detallant el dia o dies.

Amb el desig que Maria, Mare de Jesús i nostra ens acompanyi i ens ajudi en aquestes jornades, esperam trobar-nos-hi junts.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada,
Vicari general

ANY JUBILAR ALS PREVERES DE LA DIÒCESI

“...Ell, en efecte, no solament enriqueix, amb un sacerdoci reial, el poble dels redimits, sinó que, portat pel seu amor fratern, escull uns homes que per la imposició de les mans participin del seu sagrat ministeri, renovin en nom seu el sacrifici de la redempció humana, i preparin per als vostres fills el convit pasqual; i que també, moguts per la caritat, com a pastors vagin al davant del vostre poble, l'alimentin amb la paraula i el refacin amb els sagraments. I que donant la vida per vós i pels seus germans, s'esforcin a conformar-se a la imatge de Crist, i amb fermesa us donin testimoni d'amor i de fidelitat”

(del prefaci de la missa crismal i de la festa de JC gran sacerdot per sempre)

Benvolgut en el Senyor

Seguint amb la programació d'aquest any jubilar, aquest mes de juny ens presenta dues noves ocasions de trobada com a presbiteri: la celebració de Jesucrist, gran sacerdot per sempre i els exercicis espirituals. Són una nova oportunitat d'acció de gràcies per la vocació rebuda i pel ministeri que estam exercint, un temps per compartir amistat i goig, Paraula de Déu i pregària, un nou atansament a les fonts de la gràcia.

* Dijous, 15 de juny de 2000

**Eucaristia i dinar al Toro en la festa de Jesucrist
sacerdot per sempre**

Una festa ben nostra, continuació de la festa jubilar de la missa crismal, per agrair en el do del sacerdoci al servei del Poble de Déu, identificats amb Crist, Cap i Pastor. Volem que sigui una trobada senzilla, però intensa, en la que preguem junts celebrant l'Eucaristia als peus de la Mare de Déu. Ens presidirà un dels preveres més majors, el Sr. Fernando Cortés Benejam, qui fa temps no pot sortir de casa per la dificultat que té de caminar. Si us assembla, l'homilia podria ser participada a partir de les lectures de la festa del dia (Is 52, 13-53,12 i Lc 22, 14-20) i també les pregàries, a l'estil de com compartim la lectio divina en els recessos. A fi que hi puguem assistir la majoria, començarem l'Eucaristia a les 13 hores i a continuació dinarem junts. Convé dur l'alba i l'estola blanca.

Exercicis Espirituals
26-30 de juny de 2000

Seran dirigits pel Mons. Agustí Cortés Soriano, Bisbe d'Eivissa. Començaran el dilluns, dia 26 a partir de les 12 del migdia i acabaran el divendres, dia 30 amb el dinar. Pensem que necessitarem, amés del que cadascú cregui convenient, la Litúrgia de les Hores, l'alba i l'estola. A la casa es disposa de bíblies.

Tant en una trobada com l'altra, convé -com sempre recordam- que s'avisí amb antelació a les religioses franciscanes del Santuari de la Mare de Déu del Toro, tel.971375060.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada
Vicari general

25 de juny de 2000

ALS RECTORS I PREVERES DE LA DIÒCESI

Benvolgut en el Senyor:

Si Déu ho vol els propers dies 29 de juny i 2 de juliol celebrarem la festa de Sant Pere i Sant Pau. Una festa entranyable, ocasió per a pregar i reflexionar sobre el ministeri del Sant Pare. Com ens ho assenyala el Sr. Bisbe, en la seva exhortació pastoral, és d'esperar que sigui un dia dedicat especialment a la pregària per l'Església i pel Sant Pare, dia d'unitat en la fe i de comunió eclesial entorn al Successor de Sant Pere. Per tal motiu, et faig arribar l'exhortació del Sr. Bisbe Administrador Apostòlic i unes orientacions per a la celebració d'aquests dies.

Cada any aquesta festivitat conté també, a més de la pregària, un gest de comunicació de béns amb el Sant Pare i totes aquelles necessitats que ell vol atendre. A la nostra diòcesi, ja ho feim amb l'aportació a la Col·lecta General per a les necessitats de l'Església Universal durant el mes d'agost sota el nom de "Obolo de Sant Pere". Enguany, per a ser l'Any Jubilar i seguint com cada any amb l'esmentada col·lecta del mes d'agost, suggerim que, les parròquies que lliurement ho vulguin fer i com a gest especial, també s'hi destini la col·lecta del dia 2 de juliol o el percentatge que es cre-

gui convenient, enviant el seu import a la Cúria diocesana perquè sigui afegit a la del mes d'agost i enviada al Sant Pare.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada
Vicari general

Ciutadella de Menorca, 25 de juny de 2000

ALS DELEGATS DIOCESANS

Benvolgut/da en Crist

Em plau convocar-te a la reunió de Delegats diocesans que tindrà lloc el proper dissabte, dia 1 de juliol a les 10:30 h. del matí a Cal Bisbe, tal com tenim programat des de principi de curs en el calendari diocesà.

Com cada any, farem una valoració del que duim de curs i presentarem propostes i dates per al proper curs 2000-2001.

Agraïrem que aquestes propostes siguin entregades per escrit i que siguin senzilles i possibles a fi de no carregar massa d'activitats noves un curs que encara compta amb les celebracions jubilaris fins el mes de gener i amb la interinitat pròpia de seu vacant.

Per aquests motius, convé tenir present, a l'hora de programar, l'esperit i la lletra de les propostes de l'Assemblea Diocesana i, concretament, les accions del Pla Pastoral Diocesà 1999-2002 en aquells aspectes que siguin realitzables donada la situació diocesana esmentada.

També, no oblidar que durant el darrer trimestre tindran lloc les celebracions jubilaris parroquials i arxiprestals, com hem anat comentant al llarg del present curs i que concretarem amb dates i continguts en la propera reunió del Col·legi de Consultors del dia 14 de juliol. També en aquesta reunió, en la mesura del possible, voldríem tenir a l'abast de la mà el que treballarem en la reunió de delegats diocesans.

En el fons d'aquest treball i pel caràcter diocesà que té tota feina encomanada a cada Delegació, serà important que proposem accions pastorals que tant en el seu contingut com en l'esperit que les mou ajudin a crear comunió, fins el punt de sentir-nos-hi tots implicats i corresponsables.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada
Vicari general

gui convenient, enviant el corresponent al·locatiu diocesà per signar i
git a la del mes d'agost i abans de la finalització
Una abraçada fraternal

Serán dirigits pel Mons. Agustí Cortés Soriano, Bisbe d'Eivissa.
la marabada i abans de la finalització
30 amb el dinar. Pensem que necessitarem, a més del que
cadascú cregui convenient, la Litúrgia de les Hores, l'alba i l'estola. A la
casas disposa de bibles.

Tant en una trobada com l'altra, convé, com sempre recordam- que s'a-
Civildella de Menorca, 25 de juny de 2000

ALS DELEGATS DIOCESSANS

Una abraçada fraternal

Benvolguda en Crist
El pla convocat a la reunió de Delegats diocesans que tindrà lloc el
proporcionable, dia 1 de juliol a les 10:30 h. del matí a Cal Bisbe, tal com
tenim programat des de principi de curs en el calendari diocesà.

Com cada any, farem una valoració del que d'ara de curs i presentarem
propostes i dades per al proper curs 2000-2001.
Aquests propostes siguin entregades per escrit i que siguin
senzilles i possibles a fi de no carregar massa d'activitats noves un curs que
encara compta amb les celebracions jubilaris que el mes de gener i amb la
interinitat pròpia de seu vacant.

Per aquest motiu, convé tenir present, a l'hora de programar l'espert i
la lletra de les propostes de l'Assemblea Diocesana i, concretament, les
accions del Pla Pastoral Diocesà 1999-2002 en aquells aspectes que siguin
realitzables donada la situació diocesana esmentada.
També, no oblidar que durant el darrer trimestre tindran lloc les celebra-
cions jubilaris parroquials i així mateix, com hem anat comentant al llarg
del present curs i que concretarem amb dades i continguts en la propera reu-
nió del Col·legi de Consultors del dia 14 de juliol. També en aquesta reu-
nió, en la mesura del possible, voldríem tenir a l'abast de la mà el que re-
dallarem en la reunió de delegats diocesans.

Cada una d'aquestes accions té un caràcter d'impuls i de treball que se
En el fons d'aquest treball i del caràcter diocesà que té tota l'acció
manada a cada Delegació, però important que proposem accions parroquials
que tant en el seu contingut com en l'espert que les moti siguin a crear
General per a les necessitats de l'Església i Universal durant el mes d'agost
sota el nom de "Obolo de Sant Pere". Enguany, per a ser l'any jubilar i

Una abraçada fraternal
seguint com cada any amb l'esmentada col·lecta del mes d'agost, suggerim
l'acció següent a més i fer alguna obla voluntària o un treball especial,
l'acció de la col·lecta del dia 2 de juliol o el percentatge que es cre-

JUBILEU 2000. CELEBRACIONS JUBILARS

CRÒNICA DEL JUBILEU

Jubileu dels Adolescents, 15 abril 2000

ANIMATS A OPTAR PER JESÚS

El dissabte 15 d'abril, els adolescents d'entre 14 a 17 anys estaven convidats a participar en la trobada jubilar a Ciutadella, amb l'objectiu de fer un recorregut per diferents moments de la història de Salvació. Més de 160 adolescents, arribats de les diverses parròquies de l'illa concretaven el matí amb tres passos.

Els adolescents i els adults que els acompanyaven es reuniren al santuari de Maria Auxiliadora, en el pati del centre. A les 10,30 s'inicià la trobada amb una pregària prop de Maria, al mateix santuari marià de Ciutadella, per després reflexionar sobre la crida que Jesús va fer als apòstols. Posteriorment, els membres de la trobada es desplaçaren fins al Seminari Diocesà a on prengueren part d'uns **RACONS DE REFLEXIÓ** per a descobrir la dimensió vocacional a dins l'Església.

Passades les 12,30 del migdia la Catedral va acollir un moment per a assajar els cants i celebrar l'Eucaristia que va ser presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Jesús Murgui Soriano. El Sr. Bisbe va animar als joves a optar per Jesús, marcant-se projectes de vida i definir la personalitat pròpia amb una opció a favor d'un mateix i dels altres. Monsenyor Murgui va animar als adolescents a dir sí a Jesús "a través de l'escola, de la família i els amics", movent-se des d'un compromís útil i responsable. Per al Prelat, la "Confirmació no ha de ser un punt i final, sinó un compromís madur del vostre creixement en la fe i una proposta de camí vocacional".

Acabada la celebració els adolescents van tornar al pati de Santa Clara per a dinar junts. La diada va ser organitzada per les delegacions diocesanes de Catequesi i Joventut.

Jubileu dels Preveres, 19 abril 2000

VALOREM EL SACERDOCI MINISTERIAL

La Missa Crismal de la Setmana Santa d'enguany va servir perquè els preveres visquessin la seva particular celebració jubilar a la Catedral, presidits pel Sr. Bisbe administrador apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano, i acompanyats per diversos fidels arribats de molts punts de la diòcesi.

Els preveres, com cada any, van reunir-se en recés de pregària el mateix capvespre, i abans de la celebració, que va dirigir el Sr. Bisbe, centrant-se en la dimensió ministerial dels preveres.

Jubileu de la Comunicació i la Cultura, 29 abril 2000

OBRINT PORTES AL DIÀLEG FE-CULTURA

El 29 d'abril la Catedral de Menorca es convertí en escenari d'un encontre entre el món cultural i de la comunicació de l'illa per a celebrar el Jubileu de l'Any 2000. La trobada, que tenir per objectiu concret ser un punt de partida per iniciar un fòrum estable entre la societat i l'Església menorquina, estava dirigida a tots els professionals de la cultura, l'ensenyament, els mitjans de comunicació i les institucions insulars.

L'acte, organitzat des de les delegacions diocesanes de Mitjans de Comunicació Social i Ensenyament, s'inicià a les 18 hores amb un ACTE CULTURAL-RELIGIÓS a la Catedral, a on intervingueren el rector de la Universitat de les Illes Balears, Llorenç Huguet Rotger, i els professors Josefi-na Salord, Ponç Pons i Juan Luis Hernández, que exposaren la seva visió personal sobre la relació fe-cultura. Entre els parlaments s'intercalaren peces d'orgue, a càrrec de l'organista de la Catedral de Menorca, Tomé Olivés, en commemoració del 250 aniversari de la mort de Johann Sebastian Bach. L'acte el va cloure amb una pregària a càrrec de Mn. Sebastià Taltavull, vicari general de la diòcesi.

Posteriorment, a les 19,30 h., els participants van poder mantenir una estona d'intercanvi d'opinions mentre visitaven el Museu Diocesà, al Seminari de Menorca. Després començà la concelebració de l'Eucaristia jubilar a la Catedral, presidida per Mn. Taltavull. I per cloure la trobada jubilar, els membres del grup de Teatre M, de Mallorca, oferiren a la Catedral mateix un acte sacramental, titulat "Comèdia del Beat Ramon Llull", sobre la vida del beat, de 1702. Aquesta iniciativa, propiciada des de la delegació de Pastoral Universitària de la diòcesi de Mallorca, venia patrocinada per la UIB, 2000UIB, Conselleria d'Educació i Cultura, Consell de

Mallorca, Ajuntament de Palma, Consorci per al Foment de l'ús de la Llengua Catalana, Capítol Catedral de Mallorca, Obra Social i Cultura de Sa Nostra, i Bisbat de Menorca.

La trobada jubilar va ser un clar exponent per a revifar els lligams entre Església i món cultural. Una porta oberta a la creació d'un possible fòrum permanent per al diàleg constant i pel foment de les publicacions entre el Bisbat i altres instàncies culturals de l'illa.

Festa jubilar de la Mare de Déu del Toro, 6-8 maig 2000

MARIA, SIGNE DE FIDELITAT

Com cada any, pels voltants del 8 de maig, festa de la Mare de Déu del Toro, patrona de la diòcesi de Menorca, el santuari marià més important de l'illa es converteix en centre d'atenció diocesana pels actes que s'hi celebren. Enguany, d'una manera especial, ja que el santuari ha estat temple jubilar els dies 6, 7 i 8 de maig. Entre les celebracions d'enguany cal fer menció a les següents:

Dissabte, 6 de maig

- Al matí, trobada de capellans, religiosos i religioses de la diòcesi. Eucaristia i dinar de germanor.
- Vetla de Santa Maria, pregària diocesana en torn a la figura de Maria, mare de Jesús, a partir de les 22 hores.

Diumenge, 7 de maig

- Tradicional Eucaristia dominical amb benedicció dels camps i termes de Menorca a les 11 hores del matí.

Dilluns, 8 de maig, dia de la festa de la Mare de Déu del Toro

- Eucaristia al santuari a les 20 hores del fosquet.

Els actes fins al diumenge van ser presidits pel Sr. Bisbe, monsenyor Murgui, que va destacar la fidelitat a Déu de Maria. Per al Prelat, "en un món com el nostre, autosuficient, cal cercar de ser com Maria, persona de fe, de servei, de senzillesa i d'humilitat que es va fiar de Déu". El Sr. Bisbe va reivindicar el paper de la Mare de Déu del Toro com a símbol i signe visible i essencial per a la vida cristiana dels menorquins.

Jubileu dels malalts i discapacitats, 28 maig 2000

PRIORITAT EN L'ESGLÉSIA

Una nova trobada jubilar es visqué a la Catedral de Menorca el diumenge, dia 28 de maig, coincidint amb el dia del Malalt a l'Església. En aques-

ta ocasió el centre d'atenció es posà en les persones dels malalts i discapacitats de la diòcesi.. Membres del voluntariat de la Salut de les parròquies, així com malalts, discapacitats, i professionals de la medicina van convocats a guanyar la gràcia jubilar, per part de la delegació de Pastoral de la Salut.

L'acte s'inicià a les 10,30 del matí en la concentració al Seminari, i la visita al Museu Diocesà. Després es va celebrar l'Eucaristia Jubilar a la Catedral, a les 12 hores, presidida pel vicari general, Mn. Sebastià Taltavull i concelebrada pel delegat de Salut, Mn. Cristòfol Vida, i altres preveres. Taltavull va dir als malalts "sou la imatge més eloqüent i més transparent del Jesús a qui se'ns demana que escoltem i estimem". Per la seva part, Mn. Vidal va demanar que l'Any Jubilar doni fruits abundosos als malalts.

Després de la celebració els participants en la jornada jubilar van dinar al Seminari i van poder gaudir d'un concert de la Coral Esplai, de Ciutadella, a primera hora del capvespre.

Jubileu de Caritas, 25 juny 2000

L'EUCARISTIA CREA COMUNITAT I CARITAT

Coincidint amb la solemnitat del Cos i la Sang de Jesucrist, més coneguda com la festa del CORPUS CHRISTI, la delegació diocesana de CARITAS visqué la seva celebració jubilar a la Catedral de Menorca. L'Equip Diocesà, que coordinen el director Sebastià Marqués, i el delegat Francesc Triay, van fer una crida a tots els voluntaris, simpatitzants i membres de les Caritas Interparroquials i Parroquials perquè acudissin a la Catedral el diumenge 25 de juny.

La celebració de l'Eucaristia, acte central del Jubileu, va tenir lloc a les 7 del capvespre, i va ser presidida pel bisbe administrador apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano, i concelebrada per un bon nombre de preveres de la diòcesi, a la que hi assistiren els membres de l'Equip Diocesà de Caritas. Molts col·laboradors, voluntaris i simpatitzants del preciós treball que Caritas porta a Menorca no es perderen l'oportunitat de fer costat a l'entitat social més important de l'illa. El Sr. Bisbe va demanar als cristians de cercar la proximitat amb el misteri eucarístic dedicant uns moments del dia per estar a prop de Jesús sacramentat. Així mateix, Sebastià Marqués, director de Caritas Menorca, va demanar solidaritat amb els projectes jubilars que l'entitat porta entre mans, com són la Casa d'Acollida i la nova nau per al taller Mestral a Ciutadella.

ORGANISMES DIOCESANS

COL·LEGI DE CONSULTORS

FULL INFORMATIU

Reunió extraordinària del dia

15 d'abril de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,

Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompart Díaz,

Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les deu i mitja del matí del 15 d'abril de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència de tots els seus membres, que al marge es destaquen.

El Sr. Obispo informa a los Consultores sobre las declaraciones de algunos concejales del Ayuntamiento de Ciutadella sobre una actuación urbanística inmediata en los terrenos que ocupa el actual complejo socio-deportivo denominado "l'OAR", a fin de poder ubicar un estacionamiento de vehículos a partir del próximo verano

El Sr. Obispo explica las dos actuaciones institucionales ante la Alcaldía llevadas a cabo, durante su ausencia, por el Vicario General y por el Secretario del Colegio de Consultores, encaminadas a reiterar la posición de la Iglesia tal y como se había manifestado con anterioridad a las mencionadas declaraciones.

A continuación el Sr. Vicario General refiere detalladamente el itinerario del proceso de conversaciones sobre el futuro del complejo socio-deportivo OAR mantenidas con el Ayuntamiento durante los últimos años, que han

ido fraguando un proyecto en el que habrá de estudiarse la participación concreta del Obispado, según la proporción de propiedad que le corresponde en el conjunto.

Finalmente el Sr. Vicario General expone la voluntad del Alcalde de proceder antes del verano al equipamiento de un aparcamiento público en los terrenos de este complejo que son de propiedad municipal, sin que ello afecte para nada al patrimonio del Obispado. También indica que el Ayuntamiento ha retirado el proyecto por un defecto de forma, debido a que no ha solicitado el preceptivo permiso de los vecinos.

Los Consultores exponen diversas opiniones de posibles respuestas del Obispado, según se concreten las intenciones del Ayuntamiento en uno u otro sentido. Todos están de acuerdo en que habrá que esperar la petición formal del Ayuntamiento. También es sentir generalizado que las soluciones intermedias que puedan tomarse habrán de enmarcarse dentro de un plan de actuaciones que contemple la ordenación futura definitiva del actual complejo.

El diálogo dio como resultado los siguientes acuerdos:

- 1) Que aparezca con toda claridad que no existe por parte de la Iglesia voluntad alguna de entorpecer actuaciones públicas que puedan ser beneficiosas para la ciudad.
- 2) Que durante el periodo de Sede vacante no se produzca modificaciones patrimoniales.
- 3) Que el proyecto global condicionará nuestra participación en las fases sucesivas.
- 4) Que debe procederse a un estudio profundo sobre la escritura de propiedad para establecer una proporción justa en una futura junta de compensación.

Sin más asuntos que tratar, la sesión se levantó a las 12 del mediodía.

Gerardo Villalonga Hellín,
Secretario.

FULL INFORMATIU
Reunió extraordinària del dia
5 de maig de 2000

(Mn. Sebastià Taltavull Anglada, Mn. Francesc Triay Vidal,
Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les deu i mitja del matí del 5 de maig de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència dels membres, que al marge es destaquen. Mn. Miquel Anglada no hi va assistir, degut a una malaltia i Mn. Jesús Llompart es va incorporar al final de la reunió, una vegada finalitzades les seves classes a l'Institut.

La sessió va començar amb la pregària de tèrcia i a continuació es va procedir a la lectura i aprovació de l'Acta de la darrera sessió monogràfica, dedicada a l'estudi de la problemàtica en torn a la possible actuació urbanística municipal de cara a la ubicació d'un estacionament de vehicles en els terrenys que ocupa l'actual complex sòcio-esportiu anomenat "l'OAR".

El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic reitera els acords presos a la reunió del dia 15 d'abril. Demana que durant aquest temps d'espera, el notari avanci el seu treball sobre l'escriptura de propietat, per tal de poder arribar a una solució justa.

Un segon tema que va ocupar l'atenció del Col·legi va consistir en l'elaboració de l'orde del dia de pròxim Consell del Presbiteri i del Consell Pastoral Diocesà, per tal de que els preveres, les parròquies, els arxiprestats i les delegacions puguin fer les seves aportacions. Es tractaria, en primer lloc, de fer un comentari sobre el moment pastoral de la Diòcesi i de fer una avaluació d'aquest curs a nivell territorial (parroquial i arxiprestal) i sectorial (delegacions), i de fer una valoració del moment del Pla Pastoral (1999-2002); en segon lloc, de fer un comentari sobre les celebracions jubilaris realitzades, per tal preparar millor les que encara resten i de donar altres suggeriment en torn del Jubileu, sobre tot, de cara a les parròquies i arxiprestats.

Un tercer tema tractat va ser la celebració de la Setmana Santa. El Sr. Bisbe va expressar la seva satisfacció per la bona preparació, espiritual i litúrgica, de les celebracions que ha presidit, així com la participació activa i profitosa per part de gran nombre de fidels a tota la Diòcesi, tal i com s'ha recollit als distints mitjans d'informació.

El Sr. Bisbe va explicar que després de la processó de l'Encontre i de la Missa de Pasqua celebrada a Santa Maria de Maó, es va poder reunir amb tots els Germans Majors de les Confraries de Maó i amb dos dels seus consiliaris, Mn. Josep Manguán i Mn. Joan Miquel Sastre. Els hi va exposar que la seva homilia pronunciada a la Catedral el dia del Jubileu de les Confraries pot servir de punt de referència per a tots. El rerefons de totes les activitats ha de ser la comunió; més que el nombre d'actes, interessa la fraternitat. Durant aquesta reunió els hi va dir que preparin les coses amb temps, sense improvisacions. A final de curs, s'hauria de revisar el que s'ha fet enguany, i en setembre s'haurien de reunir els consiliaris i els germans majors per programar la setmana santa del 2001.

Mons. Murgui va afegir que ha de funcionar més el principi de subsidiarietat, procurant que cada assumpte es resolgui al nivell que li correspon.

La sessió es va aixecar a les 12,30 hores.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

FULL INFORMATIU

Reunió extraordinària del dia

2 de juny de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Rafel Portella Moll,
Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les deu i mitja del matí del 2 de juny de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència dels membres, que al marge hi figuren. Mn. Jesús Llompart no va poder assistir de la reunió, per raó del seu horari de classes a l'Institut de Ciutadella.

Després de la pregària inicial el Sr. Bisbe va establir l'Orde del dia de la reunió per tal de programar degudament el temps a dedicar a cada tema segons la seva importància.

a) Dins d'un primer bloc de temes puntuals, el Sr. Bisbe va demanar el parer al consultors sobre varies peticions que li han dirigit alguns capellans: Un prevere demana de instal·lar-se provisionalment a la Casa Sacerdotal de

Ciudadella, mentre duren les obres de l'apartament que s'està habilitant com a residència particular, durant un temps aproximat de dos mesos. Mons. Murgui i els Consultors pensen que s'ha d'acceptar la petició tal i com es demana.

Després el Sr. Bisbe va llegir una carta d'un prevere en la que sol·licita per un jove de Maó, que dirigeix espiritualment, poder començar els estudis eclesiàstics al Seminari Metropolità de València el pròxim curs, tal i com venen fent des de fa anys els seminaristes de la diòcesis germana d'Eivissa-Formentera. La petició ve avalada per la firma del Rector del Seminari.

El Sr. Bisbe veu que s'ha de distingir entre els plànols personal i institucional, deixant ben aclarit que s'ha de decidir amb criteris objectius, tant per la presentació de la sol·licitud al Sr. Arquebisbe de València, com pel futur Bisbe de la nostra Diòcesi.

Es va acordar tirar endavant la petició, encarregant al Rector del Seminari, el seguiment vocacional d'aquest jove i demanant a l'Arxipreste de Maó que comuniqui aquesta resolució, de manera que hi hagi una bona coordinació en un tema tan delicat que supera l'àmbit purament parroquial.

A continuació Mons. Murgui va llegir una carta de la Junta Directiva de la Fraternitat Cristiana De malalts i Minusvàlids (FRATER), proposant el nomenament d'un prevere com a Consiliari d'aquest Moviment. El Sr. Bisbe, creu que com Administrador Apostòlic no ha de fer nomenaments que puguin condicionar al futur Pastor de la Diòcesi. Per aquesta raó l'anomenarà com Assistent Espiritual de la FRATER, pel curs pròxim.

També es veu oportú posposar l'aprovació de la modificació dels estatuts de l'Escoltisme, deixant aparcats de moment els aspectes purament formals, i donant l'oportunitat al nou Bisbe d'encetar un diàleg amb aquest Moviment per tal de potenciar la seva presència evangelitzadora dins del camp de la joventut.

b) Finalitzat aquest bloc de temes més puntuals, es va passar a analitzar tota la problemàtica de l'OAR. El Sr. Bisbe va explicar que l'Ajuntament començarà la demolició de l'edifici de la seva propietat, l'actual cinema, la pròxima setmana i que en el seu moment el Bisbat va enviar les al·legacions oportunes a l'Ajuntament, sense que, de moment, s'hagi rebut cap resposta.

El Sr. Bisbe va encomanar fer una consulta urgent a l'advocat que ens assessora en aquest tema per tal de poder defensar degudament el nostre patrimoni en cas de que fos necessari.

També va autoritzar als consultors a reunir-se en la seva absència si es produïa alguna novetat important i que Mn. Sebastià Taltavull i Mn. Gerard Villalonga, portessin un seguiment més directe de tot aquest assumpte.

c) El tercer bloc de reflexió-diàleg va girar en torn a la voluntat del Sr. Bisbe de poder contar amb un mínim de programació pastoral per al pròxim curs, a partir de les propostes del Consell del Presbiteri, celebrat el passat dimecres, i del Consell Pastoral Diocesà que tindrà lloc demà. Mons. Murgui amb el Col·legi del Consultors farà el discerniment d'aquestes propostes. Abans de fer-ho el Sr. Vicari General també s'haurà reunit amb els Delegats Diocesans que també faran les seves aportacions. Es va resoldre que a la reunió del dia 17 de juny ja tindriem més elements de judici per començar a concretar els objectius i les accions més adients, de manera que aquest instrument pastoral estigui preparat a final de l'estiu, concretament el mes de setembre, havent passat pels Consells de Presbiteri i de Pastoral, a fi de que tothom s'involucri en la seva aplicació i les parròquies puguin coordinar la seva planificació pastoral amb les accions d'àmbit arxiprestal i diocesà. Dins d'aquesta planificació el Sr. Bisbe va recordar que caldrà tenir en compte la continuació de la celebració del Jubileu i que el Col·legi de Consultors haurà d'estudiar conjuntament amb ell, a partir dels suggeriments rebuts, si s'introdueixen algunes celebracions d'àmbit territorial a fi de que la gràcia jubilar pugui donar un major fruit.

d) El quart bloc va consistir en un conjunt d'informacions i deliberacions de caire econòmic: El Sr. Bisbe va recordar el principi general que ja va establir sobre la no modificació patrimonial durant el període de l'Administració Apostòlica. El temes pendents i d'altres que pugin sorgir s'han d'estudiar a fi de que el nou Bisbe tingui els màxims elements de judici per resoldre el que cregui més convenient per la Diòcesi. El Consell d'Economia es reunirà a principis del pròxim curs i per qualsevol tema urgent conta sempre amb l'estreta col·laboració del Col·legi de Consultors.

Finalment va explicar la seva agenda pels pròxims mesos a Menorca: del 16 al 18 de juny; del 22 al 26 de juny; de l'11 al 15 de juliol; del 7 al 17 d'agost i del 7 al 9 de setembre.

La sessió es va aixecar a la una i mitja del migdia.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

FULL INFORMATIU

Reunió extraordinària del dia

17 de juny de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompart Díaz,
Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les deu i mitja del matí del 17 de juny de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència de tots els seus membres, que al marge hi figuren.

Després de la pregària de tèrcia, es va començar a tractar un bloc de temes de caràcter puntual: a) La regulació del tràfic i de l'estacionament al Toro, mitjançant un conveni amb el Consell Insular que permet la contractació del personal necessari per fer aquesta tasca durant els mesos d'estiu; tothom dona el seu parer favorable; b) La petició per part de l'Ajuntament de Maó d'iniciar converses amb el Bisbat sobre els terrenys d'Es Freginal, sobre part dels quals hi ha l'edificació del Pavelló Esportiu "Padre Petrus", del Club Esportiu "Alcázar"; tothom creu que no s'han d'obrir negociacions sobre assumptes patrimonials durant el període d'Administració Apostòlica; ara bé, res no impedeix que per la nostra part s'estudii a fons aquest tema amb totes les seves implicacions, de manera que ningú quedi perjudicat, tenint en compte el bé comú de la població i les necessitats pastorals de l'Església; Seria bo que el nou Bisbe tingués a l'abast els elements de judici necessaris, per tal de poder decidir sense massa dilacions; c) respecte al tema de la demolició de l'antic cinema de l'OAR, es constata que des de la darrera reunió del Col·legi de Consultors no s'han produït modificacions en allò que pugui afectar al patrimoni del Bisbat

A continuació es va començar una segona part per tractar d'establir el procés de redacció de la programació pastoral del pròxim curs. Mons. Murgui recorda que encara queda pendent la reunió amb els Delegats diocesans, prevista per al dia 1 de juliol; es demana que cada Delegació porti la seva programació, de manera que, tenint com a rerefons les propostes d'actuació de l'Assemblea Diocesana i el Pla Pastoral Diocesà, juntament amb les aportacions rebudes del Consell del Presbiteri i del Consell Pastoral Diocesà, l'Administrador Apostòlic amb el Col·legi de Consultors puguin oferir a la Diòcesi un calendari amb uns referents clars per a tots (parròquies, arxiprestats, delegacions, moviments i associacions) sobre algunes coses senzilles i possibles; s'assenyala que uns dels objectius principals d'aques-

ta programació serà necessàriament cercar el màxim de fruit possible pel temps que encara resta del Jubileu, i tampoc s'ha de perdre de vista que durant el temps de Seu vacant, algunes coses han de quedar naturalment posposades per quan arribi el nou Bisbe. Així idò, s'estableix que el Col·legi de Consultors es reunirà amb aquesta finalitat principal el dia 14 de juliol, a les dotze del migdia al Santuari del Toro i amb els criteris que allà es decideixin es redactarà aquesta programació pastoral que serà presentada al Consell del Presbiteri i al Consell Pastoral Diocesà, durant el mes de setembre.

Durant el torn obert de paraula, es va comunicar que Mn. Berto Vidal passarà dos mesos a Menorca.

Es comenta amb dolor la sortida de les monges Missioneres dels Sagrats Cors d'Es Migjorn Gran, amb el que això també suposarà de canvi de plantejaments pastorals per aquest poble.

També es diu que el P. Manolo Bonet ha estat intervingut a Barcelona i que passarà la seva convalescència amb la seva família des Castell.

S'informa també sobre l'estat de salut d'un capellà ingressat a l'Hospital de Maó.

Tots això suscita una petita reflexió sobre la necessitat d'una atenció cada vegada més personalitzada als capellans grans.

La sessió es va aixecar a les 12 del migdia.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

CONSELL DEL PRESBITERI

FULL INFORMATIU

Reunió ordinària del dia

31 de maig de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull, Anglada,

Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Guillem Pons Pons,

Mn. Antoni Fullana Marquès, Mn. Joan Bosco Martí Marquès,

P. Isidre Serdà, Massana, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les deu i mitja del matí del 31 de maig de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió ordinària el Consell del Presbiteri, presidit pel Sr. Bisbe Admi-

nistrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència dels membres que al marge es destaquen. Mn. Jesús Llompart va excusar la seva assistència.

Després de la pregària i de la lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior, es va fer la posada en comú de les aportacions dels capellans dels tres arxiprestats sobre l'avaluació d'aquest curs i el moment pastoral actual, en relació també a l'execució del pla pastoral diocesà (1999-2002).

L'Arxipreste de Ciutadella, Mn. Francesc Triay va manifestar que durant el període d'administració apostòlica no ha s'ha modificat el ritme pastoral a les parròquies de Ciutadella, que s'ha mantingut en línia de continuïtat; no ha succeït el mateix a nivell arxiprestal, exceptuant la preparació conjunta de la catequesi i de la preparació al matrimoni, han faltat reunions de capellans i el Consell Arxiprestat no s'ha convocat durant el present curs.

Respecte als recessos dels preveres hi ha divisió d'opinions: alguns desitjarien continuar amb el model de lectura creient de la Bíblia, mentre que d'altres voldrien tornar al sistema anterior de reflexió sobre un text previ o amb una meditació dirigida.

També es fa constar que algunes de les propostes de l'Assemblea Diocesana, com són l'estudi i modificació dels límits territorials de les parròquies de Ciutadella i la redacció de l'estatut del consell arxiprestat queden pendents de resolució.

Finalment, Mn. Francesc Triay explica que els Rectors de Ciutadella s'han de reunir el dia 14 de juny per tal de coordinar millor el pròxim curs i que el dia 13 de setembre es reunirà el Consell Arxiprestal amb la mateixa finalitat.

Mn. Bosco Martí, representant dels preveres de l'Arxiprestat del Centre dins del Consell del Presbiteri, explica que els capellans de la seva zona contempen una lluita de forces entre dues línies pastorals, sense massa diàleg entre elles i amb accions pastorals independents.

L'Arxipreste de Maó, Mn. Gerard Villalonga, explica que s'ha reunit dues vegades amb els rectors de la ciutat de Maó, per tal de coordinar la celebració externa interparroquial de la solemnitat del Corpus Christi.

Mn. Guillem Pons, representant dels preveres de Maó dins del Consell del Presbiteri va resumir les aportacions dels capellans de Maó, que agraïxen a l'Administrador Apostòlic la seva proximitat i demanen que hi hagi una major coordinació pastoral, cercant de superar criteris massa divergents, sense que hi hagi massa estridències entre el particular i l'universal.

Finalitzades aquestes intervencions dels tres arxiprestats sobre l'avaluació pastoral del darrer curs i del moment actual, el Sr. Bisbe Administrador

Apostòlic demana als representats de Ciutadella i del Centre que facin un esforç per reunir els Consells Arxiprestals abans de la reunió dels Consell Pastoral, prevista per dissabte, de manera que puguin presentar les aportacions que se'ls ha demanat.

El tema de la processó eucarística de Maó va introduir el diàleg sobre la necessitat de potenciar la comunió entre els preveres, de manera que es puguin superar les divisions. Es constata que la situació actual es un obstacle molt gran de cara a l'evangelització, que hauria de ser la nostra principal preocupació.

Després es va començar una segona ronda d'intervencions sobre l'avaluació de les celebracions jubilaris realitzades i de suggeriments de cara al temps de jubileu que encara resta de celebrar.

Des dels tres arxiprestats es fa una valoració global positiva del que s'ha dut a terme fins ara, tant per part de la preparació com de les mateixes celebracions, que han estat molt viscudes i participades. De totes les trobades jubilaris sectorials, només la dels adolescents va suscitar alguns comentaris negatius, encara que també es va destacar la dificultat que comporta la mateixa edat dels participants. També es va informar sobre la incertesa actual sobre la data de celebració de la trobada jubilar de joves i de la necessitat de canviar la data del jubileu dels turistes, perquè el 25 de juliol no figura com a festiu al seu calendari.

Des de l'Arxiprestat de Ciutadella es veu que s'ha de continuar mantenint la Catedral com a lloc únic per les celebracions jubilaris i que s'han de mantenir tal i com han estat programades, es a dir, deixant per l'Advent, les celebracions de caire territorial arxiprestal.

Des de l'Arxiprestat del Centre es suscita un dubte sobre si no serà una reduplicació innecessària que les persones que ja han celebrat el jubileu sectorialment, hagin de tornar després a una celebració arxiprestal.

Des de l'Arxiprestat de Maó es demana que tot i mantenint la programació actual, s'estudiï també la possibilitat de poder guanyar el Jubileu a l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia, durant l'octavari de la seva festa i que es pugui declarar un dia jubilar a cada parròquia, contant, si es possible, amb la presència del Sr. Bisbe.

Mons. Murgui creu que l'objectiu consisteix en que la gràcia i el fruit del Jubileu s'estenguin tot el possible i que això ha de ser el factor determinant per una valoració de cara a la realització de noves propostes. Per altra banda, no es tracta ara de decidir-ho, sinó de recollir les peticions, tant del Consell del Presbiteri com del Consell Pastoral, perquè ell mateix, acompanyat del Col·legi del Consultors, faci el discerniment del que es conside-

ri millor de cara al temps que resta d'Any Jubilar, valorant molt positivament tot el que s'ha dut a terme fins ara.

Un diàleg posterior sobre la necessitat de que els preveres visquin cada vegada més la comunió amb el Bisbe i entre ells i sobre allò que tots els presents podem fer de cara a crear un ambient cada vegada més favorable va posar fi a la reunió, a la 1,30 del migdia. Després tots van anar a dinar al Seminari.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

CONSELL PASTORAL DIOCESÀ

REUNIÓ ORDINÀRIA,

celebrada al Cal Bisbe, el dissabte 25 de març de 2000.

No hi ha ordre del dia

Sr. Bisbe Mons. Jesús Murgui

Sr. Vicari General Sebastià Taltavull

Mn. Gerard Villalonga Hellín

Mn. Francesc Triay Vidal

Mn. Jesús Llompart Diaz

Teresa Llaneras Pacheco

Àngels Soler Val

Antoni Anglada Anglada

Pilar Català Campins

Montserrat Farrés Diaz-Meco

Martí Deyà Lluch

Guillem Ferrer

Eugeni Martí Febrer

Joan Mercadal

Excusa la no assistència

Mª Àngels Garriga

Isabel Serra

Carmen Riudavets

Joan Duran
Vicent Rovellada
Antoni Carreras Torrent
Miquel Àngel Martínez Cardona

Després de la pregària del Papa Joan Pau II per a la celebració del jubileu, el bisbe Jesús Murgui explica que el passat 17 de gener, dia de Sant Antoni, va confirmar tots els càrrecs unipersonals de la Cúria i també els Consells, tant de Pastoral, com d'Economia i del Presbiteri. Explica també que la situació de "Seu Vacant" no ha de ressentir el funcionament de la Diòcesi. Manifesta que assumeix el Pla Pastoral, confirmant tots els projectes i, a la vegada que agraint el treball realitzat, animant a seguir endavant. Per tant la proposta del sr. Bisbe és de continuar amb la feina feta fins ara.

Per a aquesta reunió el Sr. Bisbe proposa dos alternatives:

1) Exposició de les propostes i projectes del Sr. Bisbe i dels membres del Consell Pastoral Diocesà .

2) Anàlisi del moment pastoral

A. Realitat diocesana.

- Prendre contacte. On estem, parròquies, arxiprestats, quant a coordinació, programació, objectius, aplicació del Pla Pastoral, mancances, com estem d'il·lusió, quins desitjos tenim...

- Quin ha de ser el motor de la vida cristiana: quin és el moment del compliment del Pla Pastoral, revisió de l'aplicació. Cal averiguar com s'està fent l'aplicació.

B. Com s'està vivint el Jubileu 2000.

- Que està passant

- Propostes per a encaminar-lo en cas que no vagi bé.

Tenint en compte la profunditat de la segona proposta, es suggereix fer un intercanvi d'impressions entre els components del Consell Pastoral Diocesà i el Sr. Bisbe, deixant la proposta 2 com a proposta d'Ordre del Dia per a la propera reunió.

El Sr. Bisbe comença explicant quines han estat les seves impressions des de la presa de possessió com a Administrador Apostòlic de la Diòcesi, especialment de les converses mantingudes amb tots els preveres, pulsant la realitat i escoltant els seus suggeriments.

A continuació, en un clima de total confiança s'establí un intercanvi d'opinions entre els components del Consell Pastoral Diocesà i el Sr. Bisbe

tant respecta al nomenament d'Administrador Apostòlic com a la situació actual de la Diòcesi. En resum podem destacar el següent:

- En alguns ambients s'ha pres el nomenament d'Administrador Apostòlic com a signe de manca de confiança en la Diòcesi.
- El fet de ser un Any Jubilar ha tingut influència en el nomenament.
- Examinar la realitat diocesana s'ha fet en l' Assemblea Diocesana de Menorca. El que cal fer es revisar el compliment de l' Assemblea i l'aplicació del Pla Pastoral.
- El Sr. Bisbe considera que un temps de Seu Vacant amb un Administrador Apostòlic pot "refrescar" la vida de la Diòcesi. Les aportacions d'una nova veu pot deixondir la gent. Ell ve a servir l'Església. Si, en acabar, ha col·laborat en el camí de l'Església a Menorca, ja té el seu premi. Així mateix, i arran de les seves entrevistes amb els preveres, els Consells diocesans, els Delegats i el Col·legi de Consultors, voldria asserenar i accentuar allò comú entre tots, i obrir un gran espai de germanor, afavorint la trobada i potenciant les coses positives que hi ha a l'illa, que, diu, són moltes.
- Els mateixos esdeveniments, trasllat de Mns Ciuraneta i nomenament d'Administrador Apostòlic, han "arralentit" el curs i, per tant, l'aplicació del Pla Pastoral.
- Els nomenaments dels rectors, algunes decisions de les delegacions han quedat en "suspens".

Sense més qüestions a tractar, s'aixeca la sessió, confirmant la data del proper 3 de juny per a la Reunió Ordinària del Consell Pastoral Diocesà.

Joan Mercadal Victory
Secretari

tant respecta al nomenclatour Apostòlic com a Administrador Apostòlic. En resum podem destacar el següent: En alguns casos a la part del nomenclatour Apostòlic com a signe de manca de confiança en la Diòcesi local.

El Sr. Bisbe comença explicant quines han estat les seves impressions des de la presa de possessió com a Administrador Apostòlic de la Diòcesi, especialment de les converses mantingudes amb tots els preveres, palant la realitat i escoltant els seus suggeriments.

A continuació, en un clima de total confiança s'establí un intercanvi d'opinions entre els components del Consell Pastoral Diocesà i el Sr. Bisbe

Tenint en compte la profunditat de la segona proposta, es suggereix fer un intercanvi d'impressions entre els components del Consell Pastoral Diocesà i el Sr. Bisbe, deixant la proposta 2 com a proposta d'Ordre del Dia per a la propera reunió.

El Sr. Bisbe comença explicant quines han estat les seves impressions des de la presa de possessió com a Administrador Apostòlic de la Diòcesi, especialment de les converses mantingudes amb tots els preveres, palant la realitat i escoltant els seus suggeriments.

A continuació, en un clima de total confiança s'establí un intercanvi d'opinions entre els components del Consell Pastoral Diocesà i el Sr. Bisbe

ABRIL-MAIG-JUNY

Setmana d'Animació Missionera.

El darrer cap de setmana del mes d'abril la delegació de Missions tanca-va una intensa setmana d'animació missionera a col·legis, instituts, parròquies, grups, amb l'objectiu d'ajudar a prendre consciència de la necessitat del caliu missioner. María Soledad Sáenz Rico i Andrés Vignoti han estat els dos responsables d'aquestes conferències, xerrades i experiències en grup.

Pregària vocacional as Mercadal.

El dia 9 d'abril, la parròquia de Sant Martí des Mercadal va ser l'escena-ri de la pregària vocacional que la delegació de Vocacions organitza un cop cada mes. La pregària va ser organitzada conjuntament per la delegació i la parròquia.

Setmana Santa a la diòcesi.

El Diumenge de Rams enceta un any més la Setmana Santa a Menorca, amb la celebració de la tradicional benedicció de Rams a les esglésies i comunitats parroquials. El Sr. Bisbe administrador apostòlic, monsenyor

Jesús Murgui va presidir les diferents celebracions a la Catedral de Menorca i el diumenge de Pasqua a Santa Maria de Maó, com ja és costum.

El Sr. Bisbe va adreçar un missatge profund el Diumenge de Rams dient que “la creu de nostre Senyor és la clara demostració de com Déu ens estima i com Déu vol que vivim les persones”. El dimarts va presidir la celebració penitencial arxiprestal de Ciutadella i el dimecres a fosquet, la missa Crismal, en presència de la majoria de preveres de la diòcesi i una bona representació de fidels cristians d'arreu de l'illa. El Sr. Bisbe va demanar a l'Església menorquina insistir en l'amor als preveres i al sacerdoci ministerial.

El Dia de l'Amor Fraternal, Dijous Sant, la comunitat cristiana va celebrar amb devoció el Sant Sopar i l'Hora Santa, estant al costat de Jesús a l'hort de Getsemaní. I el Divendres, la devoció popular omplia els carrers de pobles i ciutats amb les processons del Sant Enterrament després de la litúrgia del capvespre, la Passió del Senyor.

El Dia de Pasqual, el Sr. Bisbe va presidir a Maó la processó de l'Encontre i la missa solemne de Santa Maria. En el seu missatge pasqual va insistir “en que a través de la resurrecció de Jesús la nostra mort i la nostra resurrecció canvien de perspectiva”. La Setmana Santa a Menorca és un temps privilegiat per a compartir fe i comunió sincera.

125 aniversari de vida educativa a San José de Maó.

L'església de Santa Maria de Maó va ser el temple escollit per a la Missa en acció de gràcies pels 125 anys de vida que porta el Col·legi San José de Maó, el passat 13 de maig. L'Eucaristia va ser presidida pel bisbe administrador apostòlic de Menorca, Jesús Murgui Soriano, qui va destacar la tasca educativa dels col·legis de l'Església demanant coherència entre educació i fe catòlica, oferint una veritable funció educativa integral de la personal. Després de la celebració els membres de la comunitat educativa (professors, pares i mares, i altres convidats) van prendre part en un dinar de germanor.

24 hores de pregària en la XXXVII Jornada Mundial d'Oració per les Vocacions.

Un any més, i com ja va essent tradicional a la diòcesi, la delegació de Pastoral Vocacional ha convocat a tots els cristians a 24 hores de pregària continuada el 14 de maig. La jornada, que s'inicià a la Catedral de Menor-

ca, a les dotze de la nit del dissabte al diumenge, congregà a joves, comunitats, famílies, parròquies i grups, que destinaren part del diumenge a pregar per una nova cultura vocacional. La iniciativa s'ha consolidat totalment a l'illa. Parròquies com Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella, Sant Bartomeu de Ferreries i les concepcionistes de Maó pregaren les 24 hores ininterrompudament.

La diòcesi reflexiona sobre el paper dels Mitjans de Comunicació de l'Església. José Francisco Serrano Oceja, redactor en cap del prestigiós setmanari religiós ALFA Y OMEGA, de l'arquebisbat de Madrid, va dirigir una formació permanent pels preveres, una conferència oberta al públic i la Jornada de Teologia del Toro.

El Bisbat de Menorca, a través de la delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social i la Vicaria General, va organitzar a mitjan mes de maig diversos actes de reflexió, revisió i estudi de la importància dels mitjans de comunicació avui i la seva relació amb l'Església. Els actes s'iniciaren amb una nova edició de la Formació Permanent dels Capellans, a on aprofundí sobre la matèria de la comunicació sota el títol: Una Església que no comunica no és Església. El divendres a la nit, 19 de maig, i a la Sala d'Arcs del Seminari Diocesà oferí una conferència sobre COM UTILITZAR ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ AVUI? dirigida a pares, catequistes, educadors i agents de pastoral sobre com educar els infants i joves en el sempre difícil món de la comunicació.

El dissabte a matí, José Francisco Serrano, presidí la I Trobada de Comunicadors Parroquials, organitzada per la Delegació de Mitjans de Comunicació Social, i el diumenge a matí, oferí una conferència en la Jornada de Teologia al Toro sobre L'ESGLÉSIA I ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ.

24 de maig, primera peregrinació diocesana a Lourdes.

A primera hora del matí del 24 de maig, festa de Maria Auxiliadora, partia cap al santuari francès de Lourdes, la I Peregrinació Diocesana, amb un total de 170 persones. La diada, que va ser presidida pel vicari general de la diòcesi, Mn. Sebastià Taltavull Anglada, ha estat organitzada per la delegació diocesana de Santuaris i Peregrinacions, i el santuari de la Mare de Déu del Toro.

La jornada fou un èxit i es repetirà, molt probablement, a principis del mes d'octubre. L'Eucaristia del matí i la processó i benedicció dels malalts i la processó i rosari de les torxes, van ser els actes més centrals.

Ciutadella honora, un any més, la seva patrona, Maria Auxiliadora.

Demà, 24 de maig, festa de Maria Auxiliadora, el santuari ciutadellenc revisqué la seva solemnitat amb celebracions de l'Eucaristia. El dijous 25, així com el divendres 26 i el dissabte 27, es celebrà el Tridu Eucarístic en honor a la patrona de Ciutadella, que enguany va ser presidit pel vicari general, Mn. Sebastià Taltavull Anglada. El diumenge 28 es feu la tradicional processó de Maria Auxiliadora pels carrers de la ciutat, presidida també pel vicari general.

Amb el lema, "oberta al món", la Diòcesi celebrà el record als seus missioners amb la diada Menorca Missionera.

Un any més la delegació diocesana de Missions recordà la importància del treball que exerceixen els missioners i missioners menorquins escampats arreu dels cinc continents. Amb el lema "Menorca, oberta al món", les celebracions del cap de setmana dels dies 27 i 28 de maig, que justament coincidia amb el Dia del Malalt, van tenir un record i una pregària especial per aquests homes i dones dels nostres pobles que ho han deixat tot i s'han desplaçat a viure amb els que més pateixen.

El Sr. Bisbe es reuneix amb més de 40 periodistes al Toro.

El passat 1 de juny la delegació de Mitjans de Comunicació organitzava la ja tradicional trobada entre els periodistes de Menorca i el Sr. Bisbe. Una trobada que enguany va comptar amb una afluència notable, més de 40 periodistes van voler saludar i dialogar amb monsenyor Jesús Murgui. Després de compartir el dinar al Toro es va parlar de la situació actual de la diòcesi.

Caritas inaugura el nou Punt d'Informació Juvenil.

Caritas Diocesana de Menorca i l'Ajuntament de Ciutadella inauguraven el divendres, 2 de juny, un nou Punt d'Informació Juvenil situat al carrer Mossèn Salord i Farnés, a la cantonada amb el carrer Fivaller. Un local que va ser adquirit pel Bisbat de Menorca per instal·lar-hi les noves dependèn-

cies de Caritas Interparroquial de Ciutadella, el Punt d'Informació i la que serà la nova Casa d'Acollida de la ciutat. El Punt d'Informació és una col·laboració directa entre Caritas i l'Ajuntament, que unifica els seus dos punts d'informació i que portarà a una gestió compartida del treball i l'atenció als ciutadans. D'aquesta manera Caritas veu acomplert el seu objectiu d'obrir al públic un local que ofereixi les condicions per atendre a les peticions dels ciutadans, així com també oferir un millor servei compartit amb l'Ajuntament de la ciutat. L'acte va ser presidit pel director diocesà de Caritas, Sebastià Marqués, i pel regidor d'Educació i Joventut de l'Ajuntament, Manel Martí. També va comptar amb la presència del delegat diocesà, Francesc Triay, i nombrosos col·laboradors i voluntaris de Caritas.

Nova etapa en el Museu Diocesà de Menorca.

El primer cap de setmana de juny obria les portes el Museu Diocesà en una nova etapa estiuenca com a punt important cultural de la diòcesi menorquina. Una oferta turística i cultural de primera instància per la riquesa dels continguts i exposicions que ofereix aquest museu.

El Museu Diocesà, ubicat al Seminari Diocesà de Menorca, al carrer del Seminari a Ciutadella, conté, en l'actualitat mostres prou importants d'arqueologia, col·leccions de pintura contemporània del pintor Pere Daura; a més de pintures dels segles XVII i XVIII. Les col·leccions del museu compten també amb importants peces d'orfebreria i art litúrgic. En l'actualitat la coordinació del Museu Diocesà va a càrrec de Josep Mascaró.

L'horari de visita al públic és el següent:

De dimarts a dissabte: 10,30 a 13,30 h.

18,00 a 21,00 h.

Diumenges (gratuït): 10,30 a 13,30 h.

Dilluns i festius tancat.

Fi de curs a Vida Creixent, a Alaior.

El passat 6 de juny, el moviment cristià de persones majors, VIDA CREIXENT, celebrava a Alaior la seva trobada de final de curs 1999-2000. La jornada, en la qual hi prengueren part els diferents grups de la pràctica totalitat de pobles de l'illa, començà a les 11 del matí a la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior, amb la celebració de l'Assemblea Anual. A continuació

es celebrà l'Eucaristia, per a després compartir un dinar de germanor a l'hotel San Valentín, de la urbanització Torre Soli Nou.

Menorca, seu de la trobada anual de Vicaris Generals i Episcopals de Catalunya i les Illes Balears.

L'Església de Menorca acollia el passat 19 de juny, i al llarg de tres dies, les Jornades Anuals de Vicaris Generals i Episcopals de Catalunya i Balears. Aquestes jornades, que es celebren anualment des de fa molts anys, arribaven per primera vegada a Menorca després que l'any passat es celebrassin a la diòcesi germana de Mallorca.

La temàtica que enguany regí aquestes jornades era sobre els directoris de la Parròquia i l'Arxiprestat, a la llum de les conclusions a que han arribat el Concili Provincial de la Tarraconense, el Sínode Diocesà, i l'Assemblea Diocesana, celebrats a Catalunya, Mallorca i Menorca, respectivament.

Uns dissets vicaris generals i episcopals de les diferents diòcesis, presidits pel bisbe auxiliar de Barcelona, monsenyor Carles Soler i Perdigó, es reunien al Seminari Diocesà, a Ciutadella, lloc on es celebraven les jornades. Hi participaren membres de les diòcesis de Barcelona, Tarragona, Girona, Lleida, Tortosa, Seu d'Urgell, Solsona, Vic, Mallorca i Menorca es reuniran, per tant, un any més per a repassar el reptes comuns de l'Església d'avui.

Els membres de l'Obra de José Maria Escrivá de Balaguer celebren una Eucaristia commemorant el 25è aniversari de la seva mort.

L'Església del Sant Crist, a Ciutadella, va ser el temple que acollí la missa en el XXV aniversari de la mort del beat José María Escrivá de Balaguer, fundador de l'Opus Dei i que fou presidida per Mn. Llorenç Bagur i altres preveres de la diòcesi.

La solidaritat amb el Deute Extern, amb una postal.

Davant la pròxima reunió dels països més rics del món, els G-8, que s'ha de celebrar a finals del mes de juliol, les organitzacions que porten enda-

vant la lluita contra el deute extern a Espanya, Mans Unides, Caritas, Confer i Justícia i Pau, reclamaven l'atenció dels mitjans de comunicació i de la societat en general, a finals del mes de juny, per a pressionar els membres i autoritats públiques a fi que es facin conscients que l'economia mundial necessita urgentment la condonació del deute dels països més pobres. Aquestes organitzacions, a través de Mans Unides, demanen a la població que es faci solidari amb aquesta causa enviant postals de solidaritat a l'ambaixador del Japó a Espanya, al president del Govern, José María Aznar, i a la mateixa Mans Unides, per a saber quantes postals s'han enviat. Aquestes postal poden adquirir-se a Menorca a les biblioteques municipals i a les diferents parròquies de l'illa.

JULIOL

Trobada de delegats de Joventut de Catalunya i Balears.

Del 30 de juny al 4 de juliol els delegats/delegades diocesans en matèria juvenil dels bisbats de Barcelona, Girona, Tarragona, Lleida, Solsona, Vic, Mallorca, Eivissa i Menorca analitzaren l'actualitat en la pastoral de joves. Es reunien al Seminari Diocesà, a Ciutadella, per a revisar el curs 1999-2000 i marcar les orientacions de cada delegació de cara al curs vinent, incidint en el reptes més importants en l'actualitat de la pastoral juvenil.

Els delegats de joves també posaren en comú algunes experiències de formació d'animadors de pastoral juvenil als diferents bisbats. També es programarà el proper curs del SIPJ (Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut) del que formen part tots els delegats de joventut juntament amb els presidents, consiliaris nacionals i responsables de moviments juvenils de Catalunya i les Illes Balears. També es parlà de la propera Jornada Mundial de la Joventut a Roma el proper mes d'agost i de la Trobada Nacional de delegats de Joventut a Sevilla del mes de setembre.

SETEMBRE

Delegació de Mitjans de Comunicació Social Gabinet de Comunicació

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la diòcesi els dies 7 i 8 de setembre i presidirà la celebració de l'Encarnació a Santa Maria de Meó en ocasió de les festes de la Mare de Déu de Gràcia, Patrona de la ciutat. També serà a Menorca del 19 al 24 de setembre.

- El dissabte dia 23 de setembre tindrà lloc a la Catedral la celebració jubilar dels joves.

... de la dècada dels anys cinquanta, quan els joves catalans van descobrir el món de la música i el cinema americans. Aleshores, els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans.

La dècada dels anys cinquanta va ser un període de gran canvi social i cultural a Catalunya. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans.

L'Església del Sant Crist a Ciutatella va ser el temple que acollí la missa de la dècada dels anys cinquanta. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans. Els joves catalans van començar a adoptar els gustos i els hàbits dels joves americans.

La solidaritat amb el Deute Extern, amb una posada

Davant la pròxima reunió dels països més rics del món, els G-8, que se celebrarà el juliol, les organitzacions que...

JULIOL

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la diòcesi els dies 11-15 de juliol.
- El dissabte, dia 1 de juliol: reunió dels delegats diocesans a fi de presentar el projecte de cada delegació per al proper curs i procedir a l'elaboració del calendari diocesà 2000-2001.
- El divendres, dia 14 de juliol: reunió del Col·legi de Consultors.
- El dia 23 tindrà lloc a la Catedral la celebració Jubilar del turisme.

AGOST

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la diòcesi del 7 al 17 d'agost.
- Del 15 al 20 d'agost tindrà lloc a Roma la Jornada Mundial de Joves, en la que hi participarà una representació de joves menorquins.

SETEMBRE

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la diòcesi els dies 7 i 8 de setembre i presidirà la celebració de l'Eucaristia a Santa Maria de Maó en ocasió de les festes de la Mare de Déu de Gràcia, Patrona de la ciutat. També serà a Menorca del 19 al 24 de setembre.
- El dissabte, dia 23 de setembre tindrà lloc a la Catedral la celebració jubilar dels joves.

